

LEGISLATIVNÍ PRAVIDLA VLÁDY – stav 1. února 2018 (2021 kontrola)

schválená usnesením vlády ze dne 19. března 1998 č. 188 a změněná usnesením vlády ze dne 21. srpna 1998 č. 534, usnesením vlády ze dne 28. června 1999 č. 660, usnesením vlády ze dne 14. června 2000 č. 596, usnesením vlády ze dne 18. prosince 2000 č. 1298, usnesením vlády ze dne 19. června 2002 č. 640, usnesením vlády ze dne 26. května 2004 č. 506, usnesením vlády ze dne 3. listopadu 2004 č. 1072, usnesením vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304, usnesením vlády ze dne 18. července 2007 č. 816, usnesením vlády ze dne 11. ledna 2010 č. 36, usnesením vlády ze dne 14. prosince 2011 č. 922, usnesením vlády ze dne 14. listopadu 2012 č. 820, usnesením vlády ze dne 15. prosince 2014 č. 1050, usnesením vlády ze dne 3. února 2016 č. 75 a usnesením vlády ze dne 17. ledna 2018 č. 47

Úplné znění

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

Čl. 1

Předmět úpravy

(1) Vláda jako vrcholný orgán moci výkonné řídí činnost ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy a odpovídá za úroveň jí schvalovaných návrhů zákonů, návrhů zákonných opatření Senátu a nařízení vlády. Ministři a vedoucí jiných ústředních orgánů státní správy odpovídají vládě za úroveň a včasnou přípravu jimi schvalovaných vyhlášek. Na legislativním procesu se podílí Legislativní rada vlády (dále jen „Legislativní rada“) jako poradní orgán vlády a pracovní komise Legislativní rady (dále jen „pracovní komise“).

(2) Účelem legislativních pravidel vlády (dále jen „legislativní pravidla“) je sjednotit postup ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy při přípravě právních předpisů a přispět ke zvýšení úrovně tvorby právního řádu.

(3) Legislativní pravidla upravují

- a. postup ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy při tvorbě a projednání připravovaných právních předpisů,
- b. zrušeno
- c. požadavky týkající se obsahu a formy připravovaných právních předpisů.

Čl. 2

Obecné požadavky na tvorbu právních předpisů

(1) Přípravě každého právního předpisu musí předcházet podrobná analýza právního a skutkového stavu. Její součástí je i zhodnocení nezbytnosti změny právního stavu, a nejsou-li určité vztahy právním předpisem dosud upraveny, zhodnocení nezbytnosti rozšíření právní regulace i na tyto vztahy, včetně zhodnocení dopadů předpokládané změny právního stavu nebo dopadů právní regulace, která má být rozšířena na právní vztahy dosud právem neupravené; při tomto hodnocení se postupuje podle Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace^[1] (dále jen „obecné zásady“).

(2) Při přípravě právního předpisu je třeba dbát, aby právní předpis byl

- a. v souladu s právními předpisy vyšší právní síly a s nálezy Ústavního soudu a stal se organickou součástí celého právního řádu,
- b. v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,
- c. v souladu s právem Evropské unie,

- d. koncipován přehledně a formulován jednoznačně, srozumitelně, jazykově a stylisticky bezvadně.

(3) Při implementaci práva Evropské unie se postupuje rovněž podle Metodických pokynů pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii^[2] (dále jen „metodické pokyny“).

(4) Za řádnou přípravu právního předpisu, včetně plnění závazků vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii, odpovídá orgán, který jej vypracoval.

(5) Návrhy právních předpisů, včetně věcných záměrů zákonů, zařazené v elektronické knihovně eKLEP informačního systému ODok Úřadu vlády (dále jen „elektronická knihovna“), se zveřejňují způsobem umožňujícím dálkový přístup v elektronické knihovně eKLEP pro veřejnost informačního systému ODok Úřadu vlády (<https://apps.odok.cz/veklep>) (dále jen „veřejná knihovna legislativního procesu“).

Čl. 2a

Při přípravě návrhu právního předpisu je orgán, který návrh vypracovává, povinen posoudit, zda návrh neobsahuje ustanovení, které by bylo svou povahou technickým předpisem ve smyslu nařízení vlády č. 339/2002 Sb., o postupech při poskytování informací v oblasti technických předpisů, technických dokumentů a technických norem, ve znění nařízení vlády č. 178/2004 Sb., a zda mu nevznikla oznamovací povinnost v rozsahu působnosti tohoto nařízení.

ČÁST DRUHÁ

Příprava návrhu zákona

Hlava I

Věcný záměr zákona

Čl. 3

(1) Věcný záměr zákona (dále jen „věcný záměr“) vypracovávají ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy a předkládají jej k projednání vládě před vypracováním návrhu zákona, a to v případě, že věcný záměr je obsažen v plánu legislativních prací vlády.

(2) Do plánu legislativních prací vlády se věcný záměr zařadí, jestliže

- a. dosavadní zákon má být nahrazen koncepčně novou zákonnou úpravou, nebo
- b. obsah návrhu zákona má spočívat v úpravě věcí, které dosud nejsou v právním řádu upraveny.

(3) Do plánu legislativních prací vlády se věcný záměr nezařadí, i když jsou splněny podmínky podle odstavce 2, jestliže převážná část obsahu návrhu zákona bude zajišťovat implementaci práva Evropské unie.

(4) Pokud vláda pověřila příslušného člena vlády koordinační a informační funkcí (dále jen „koordinační funkce“) ve vztahu k jinému ústřednímu orgánu státní správy, postupuje tento jiný ústřední orgán při vypracování věcného záměru v součinnosti

- a. s ministerstvem, v jehož čele je ministr pověřený koordinační funkcí, nebo
- b. s Úřadem vlády v případech, kdy je koordinační funkcí pověřen předseda vlády nebo ministr, který není pověřen řízením ministerstva,

(dále jen „koordinující úřad“).

Čl. 4

(1) Věcný záměr obsahuje

a) přehled právních předpisů, k nimž se věcný záměr váže, základní zásady, které jsou do nich zapracovány, a účel, který je jimi sledován; pokud je záměrem upravit oblast vztahů, která dosud právními předpisy upravena není, uvede se do věcného záměru tato skutečnost spolu s vymezením této oblasti vztahů,

b) zhodnocení stávající právní úpravy nebo její příslušné části, zahrnující rozbor skutečného stavu, anebo rozbor stavu v oblasti, která dosud právními předpisy upravena není,

c) návrh věcného řešení, z něhož musí být zřejmé, že

1. navrhované řešení navazuje na provedené zhodnocení (písmeno b)),

2. z vyhodnocení alternativních řešení, která byla při přípravě věcného záměru zvažována, a z vyhodnocení důsledků nepřijetí navrženého řešení vyplývá, že věc nelze řešit jinak než zákonnou úpravou,

d) způsob promítnutí navrhovaného věcného řešení do právního řádu; z návrhu musí být zřejmé,

1. který zákon nebo zákony a jaká jejich ustanovení se navrhuje změnit či zrušit, anebo zda se navrhuje vypracovat novou právní úpravu,

2. jaká je základní představa o obsahu právních norem určených k provedení navrhovaného věcného řešení (písmeno c) bod 1), vyjádřená stručně,

3. zda navrhované právní řešení (body 1 a 2) je v souladu s ústavním pořádkem, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii,

e) předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí,

f) zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen; zhodnocení musí obsahovat vysvětlení příčin případných rozdílů, očekávaných dopadů nebo očekávaného vývoje, s využitím statistických a jiných údajů, jsou-li tyto údaje k dispozici,

g) zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů,

h) zhodnocení korupčních rizik,

i) zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu.

(2) Jsou-li dopady navrhované právní úpravy podrobně zhodnoceny podle obecných zásad v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace¹⁾, obsahuje věcný záměr u požadavků uvedených v odstavci 1 písm. a), b), c), e) až i) stručná shrnutí závěrů vyplývajících z provedení hodnocení dopadů regulace s tím, že v podrobnostech se odkáže na informace obsažené v této závěrečné zprávě. V případě, že v rámci hodnocení dopadů regulace byly provedeny rozsáhlé analýzy, lze je uvést v příloze k závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace se uvede jako samostatná část materiálu, kterým se návrh věcného záměru předkládá vládě a Legislativní radě (příloha č. 1/b Jednacího řádu vlády), přičemž číslování stránek navazuje na číslování stránek věcného záměru.

(3) Soulad navrhovaného řešení s ústavním pořádkem prokazuje orgán, který věcný záměr vypracoval, tím, že ve věcném záměru uvede, které právní předpisy, jež jsou součástí ústavního pořádku a která jejich ustanovení se na danou oblast vztahují a jakým způsobem je v navrhovaném řešení jejich obsah a účel promítnut. V rámci toho posuzuje orgán, který věcný záměr vypracoval, rovněž soulad navrhovaného řešení s nálezy Ústavního soudu, které se k dané oblasti vztahují.

(4) Slučitelnost navrhovaného řešení s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, prokazuje orgán, který věcný záměr vypracoval. Ve věcném záměru uvede, které mezinárodní smlouvy se na danou oblast vztahují, jaký je jejich obsah a účel, a jakým způsobem se navrhované řešení dotýká plnění závazků plynoucích z těchto mezinárodních smluv, a podrobně vysvětlí, zda je s těmito závazky slučitelné; přitom zohlední i mezinárodní smlouvy, jimiž bude Česká republika vázána, jakmile tyto smlouvy vstoupí v platnost.

V rámci toho vždy samostatně posuzuje slučitelnost navrhovaného řešení s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, zvláště pak s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a jejími protokoly, jakož i s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva a právními názory mezinárodních orgánů zřízených ke kontrole plnění závazků vyplývajících z takových smluv, která se k dané oblasti vztahují; přitom provede shrnutí relevantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a podrobně vysvětlí a odůvodní, zda je navrhované řešení s těmito smlouvami slučitelné.

Jinak tento orgán ve věcném záměru uvede, že se na oblast navrhované úpravy žádná mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nevztahuje, nebo že se taková smlouva na danou oblast vztahuje, ale navrhované řešení se závazků z takové smlouvy nedotýká.

(5) Soulad navrhovaného řešení se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii prokazuje orgán, který věcný záměr vypracoval. Ve věcném záměru uvede, které předpisy Evropské unie, judikatura soudních orgánů Evropské unie nebo obecné právní zásady práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů), popřípadě i legislativní záměry a návrhy předpisů Evropské unie, jsou ve věcném záměru zohledněny, dále uvede lhůtu, do které musí být dotčené předpisy Evropské unie implementovány v právním řádu České republiky, zejména lhůtu pro transpozici směrnic. Nezhlední-li předkladatel věcného záměru celou osobní a věcnou působnost dotčených předpisů Evropské unie, protože některá jejich ustanovení byla nebo budou zohledněna jinými právními předpisy České republiky, uvede konkrétně, která ustanovení předpisů Evropské unie jsou ve věcném záměru zohledněna. Ve věcném záměru dále uvede výsledky jednání a konzultací s orgány Evropské unie o věcech týkajících se zamýšlené úpravy, včetně závěrů a závazků, které z těchto jednání vyplynuly. Jinak tento orgán ve věcném záměru uvede, že předpisy Evropské unie, judikatura soudních orgánů Evropské unie a obecné právní zásady práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů) se na danou oblast nevztahují.

(6) Z hlediska funkce věcného záměru je třeba obsah věcného záměru omezit jen na základní okruhy budoucí právní úpravy, řazené podle jejich obecnosti a důležitosti. V rámci těchto základních okruhů by měla být pokud možno dodržena struktura vyplývající z odstavce 1.

(7) U návrhu zákona o státním rozpočtu na příslušný rok věcný záměr nahrazuje zpráva k návrhu státního rozpočtu na příslušný rok.

Čl. 5

(1) Orgán, který věcný záměr vypracoval, jej po souhlasu osoby, která stojí v jeho čele, vloží do elektronické knihovny. Spolu s věcným záměrem vloží do elektronické knihovny informaci o tom, jaká je lhůta pro uplatnění připomínek a na jakou elektronickou adresu je možné připomínky zaslat. Návrh věcného záměru obdrží prostřednictvím elektronické knihovny

- a. ministerstva (ministři),

- b. a) jiné ústřední orgány státní správy, a dále Česká národní banka, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Bezpečnostní informační služba, Úřad pro zahraniční styky a informace, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Kancelář finančního arbitra, Akademie věd České republiky, Ústav pro studium totalitních režimů, Veřejný ochránce práv a zmocněnec vlády pro lidská práva, pokud se jich věcný záměr týká z hlediska jejich působnosti nebo jako organizačních složek státu,
- c. kraje, hlavní město Praha a sdružení obcí s celostátní působností, popřípadě sdružení krajů s celostátní působností, pokud se věcný záměr týká samostatné nebo přenesené působnosti krajů, hlavního města Prahy nebo obcí,
- d. Kancelář prezidenta republiky, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Nejvyšší kontrolní úřad, pokud se jich jako organizačních složek státu nebo jejich působnosti, mají-li postavení orgánu státu, věcný záměr týká,
- e. Ústavní soud, Nejvyšší soud, Nejvyšší správní soud a Nejvyšší státní zastupitelství, pokud se jich jako organizačních složek státu, nebo jejich působnosti, anebo procesních pravidel, jimiž se řídí, věcný záměr týká,
- f. Družstevní asociace České republiky, pokud se věcný záměr týká družstevnictví, Hospodářská komora České republiky a Agrární komora České republiky, pokud se věcný záměr týká právní regulace podnikání, a profesní komory zřízené zákonem, pokud se věcný záměr zákona týká právní regulace nebo oblasti působnosti těchto komor,
- g. odborové organizace a organizace zaměstnavatelů, pokud se věcný záměr týká důležitých zájmů pracujících, zejména hospodářských, výrobních, pracovních, mzdových, kulturních a sociálních podmínek (§ 320 odst. 1 zákoníku práce) a připomínková místa stanovená mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,
- h. odbor kompatibility Úřadu vlády (dále jen „odbor kompatibility“).

(2) Odbor kompatibility posuzuje věcný záměr z hlediska jeho slučitelnosti s právem Evropské unie. Za plnou slučitelnost a za správnost údajů podle čl. 4 odst. 5 však odpovídá orgán, který věcný záměr vypracoval.

(3) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne vložení věcného záměru do elektronické knihovny, pokud orgán, který věcný záměr k připomínkám předkládá, nestanoví lhůtu delší. Lhůta počíná běžet pracovním dnem, který bezprostředně následuje po dni, v němž byl věcný záměr do elektronické knihovny vloženo, a končí uplynutím posledního pracovního dne této lhůty. Kratší lhůtu může tento orgán stanovit pouze v případě, že byla udělena výjimka předsedy Legislativní rady podle čl. 76 odst. 1.

(4) Projednání zprávy k návrhu státního rozpočtu na příslušný rok před jejím předložením vládě podléhá zvláštnímu režimu dohodnutému ministrem financí s ostatními správci kapitol.

(5) Připomínková místa uvedená v odstavci 1 sdělují připomínky orgánu, který věcný záměr k připomínkám předložil, prostřednictvím elektronické knihovny Úřadu vlády. Ostatní připomínková místa sdělují připomínky v elektronické nebo listinné podobě.

(6) Připomínky, musejí být formulovány jednoznačně a konkrétně, musejí být řádně odůvodněny a je-li požadováno nahradit určitý text jiným textem, musí být navržena nová formulace. K dosažení přehlednosti se připomínky člení na připomínky obecné a na připomínky k jednotlivým částem textu věcného záměru.

(7) Pokud připomínková místa, uvedená v odstavci 1 písm. a) až c), g) a h), uplatňují připomínky, které považují za podstatné, vyjádří to u každé z těchto připomínek slovním obratem „tato připomínka je zásadní“; jako zásadní nelze označit připomínku, která se týká legislativně technických požadavků. Pokud orgán, který věcný záměr k připomínkám předložil, takto označené připomínce nehodlá vyhovět, stává se tato připomínka předmětem rozporu. Ostatní, uvedeným způsobem neoznačené připomínky, mají povahu návrhu a pokud jim orgán, který věcný záměr předložil k připomínkám, nevyhoví, nejsou považovány za předmět rozporu. Orgán

(člen vlády), do jehož působnosti patří lidská práva, v rámci připomínkového řízení posuzuje věcný záměr i z hlediska zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace. Orgán (člen vlády) do jehož působnosti patří rovnost mužů a žen, v rámci připomínkového řízení posuzuje věcný záměr i z hlediska zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Nemá-li připomínkové místo, uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), g) a h), k předloženému věcnému záměru připomínek, sdělí tuto skutečnost orgánu, který věcný záměr k připomínkám předložil, ve lhůtě podle odstavce 3.

(8) Orgán, který věcný záměr k připomínkám předložil, projedná s připomínkovými místy jimi uplatněné připomínky, pokud to považuje za potřebné. S připomínkovými místy, uvedenými v odstavci 1 písm. a) až c), g) a h), je však nutno projednat vždy ty připomínky, které se staly předmětem rozporu. Při odstranění rozporu je třeba dbát, aby nevznikl rozpor s jiným připomínkovým místem. Nepodaří-li se rozpor odstranit ani na úrovni náměstků, řeší ho člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který má věcný záměr vládě předložit, v případě odstavce 1 písm. a) a h) jednáním s jiným členem vlády, jednáním s vedoucím jiného ústředního orgánu státní správy, s guvernérem České národní banky, Veřejným ochráncem práv nebo s vedoucím dalšího orgánu v případě odstavce 1 písm. b), nebo jednáním s hejtmanem, primátorem hlavního města Prahy nebo se statutárním orgánem sdružení obcí nebo sdružení krajů v případě odstavce 1 písm. c), nebo jednáním s osobou stojící v čele odborové organizace nebo organizace zaměstnavatelů v případě odstavce 1 písm. g). Nepodaří-li se rozpor odstranit ani tímto způsobem, předloží se rozpor spolu s věcným záměrem k rozhodnutí vládě; je-li předmětem rozporu připomínka uplatněná odborovou organizací nebo organizací zaměstnavatelů uvedenou v odstavci 1 písm. g), tento rozpor na schůzi vlády vypořádává za sociální partnery předseda Legislativní rady vlády.

(9) Je-li zpracovatelem věcného záměru jiný ústřední orgán státní správy, dopracovává věcný záměr na základě připomínkového řízení tento jiný ústřední orgán v součinnosti s koordinujícím úřadem. Nepodaří-li se v těchto případech jinému ústřednímu orgánu státní správy rozpor vzniklý v připomínkovém řízení odstranit jednáním na nižší úrovni řízení, jedná, před předložením věcného záměru vládě, o vyřešení rozporu příslušný člen vlády, za účasti vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy. V ostatním se použije obdobně odstavce 8 s tím, že případný rozpor mezi jiným ústředním orgánem státní správy a koordinujícím úřadem musí být vyřešen před předložením věcného záměru vládě.

(10) Při jednání o rozporech podle odstavců 8 a 9 je třeba dbát na to, aby vládě byly předloženy k rozhodnutí pouze nevyřešené rozpory koncepčního charakteru s tím, že věcný záměr v takovém případě zpravidla obsahuje konkrétní varianty směřující k řešení rozporu. Dojde-li po předložení věcného záměru vládě k vyřešení rozporu, informuje příslušný člen vlády, který věcný záměr vládě předložil, ostatní členy vlády bezodkladně o vyřešení rozporu.

(11) Považuje-li to orgán, který věcný záměr vypracoval, za účelné, zašle v listinné nebo elektronické podobě věcný záměr k připomínkám i dalším připomínkovým místům, například profesním sdružením, zájmovým skupinám podnikatelů nebo spotřebitelů, vědeckým a odborným institucím.

(12) Dojde-li na základě výsledků připomínkového řízení k podstatné změně obsahu věcného záměru, zašle orgán, který jej vypracoval, věcný záměr znovu k připomínkám.

Čl. 6 zrušen

Čl. 7

(1) Věcný záměr, upravený podle výsledků připomínkového řízení, se zašle k projednání vládě tak, že se po souhlasu osoby, která stojí v čele orgánu, který věcný záměr zpracoval, vloží do elektronické knihovny; požádá-li člen vlády o zařazení věcného záměru na program schůze vlády bezprostředně před začátkem schůze vlády, současně předloží věcný záměr též v listinné

podobě v počtu 30 výtisků.

Je-li zpracovatelem věcného záměru jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, zašle tímto způsobem věcný záměr k projednání vládě člen vlády, kterého vláda pověřila ve vztahu k tomuto ústřednímu orgánu koordinační funkcí; vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy je v tomto případě spolupředkladatelem. Pokud vláda ve vztahu k některému jinému ústřednímu orgánu státní správy nepověřila žádného člena vlády koordinační funkcí, předkládá tímto způsobem věcný záměr vládě přímo vedoucí tohoto jiného ústředního orgánu státní správy.

(2) Vložení věcného záměru podle odstavce 1 do elektronické knihovny se považuje rovněž za předložení věcného záměru Legislativní radě. Legislativní rada projedná věcný záměr ve lhůtě do 60 dnů ode dne, v němž jí byl věcný záměr předložen. Stanovisko Legislativní rady nebo stanovisko předsedy Legislativní rady se poté, co je schválí předseda Legislativní rady, vloží do elektronické knihovny.

(3) Přeruší-li Legislativní rada projednávání věcného záměru se závěrem, že předkladatel má předložit jeho upravené znění, použijí se pro postup při opětovném předložení upraveného znění věcného záměru pro Legislativní radu odstavce 1 a 2 obdobně s tím, že připomínkové řízení se neprovede.

(4) Součástí materiálu, kterým se věcný záměr předkládá k projednání vládě, je i předkládací zpráva. Tato předkládací zpráva obsahuje

- a. stručné (obecné) vyjádření účelu sledovaného předloženým věcným záměrem,
- b. sdělení, zda a s kterými jinými ministerstvy (členy vlády), nebo jinými ústředními orgány státní správy byl věcný záměr vypracován ve spolupráci, pokud tuto spolupráci uložila vláda,
- c. sdělení, která připomínková místa, uvedená v čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) a g), nezaslala připomínky, resp. sdělení, že k předloženému věcnému záměru připomínky nemají ani ke dni, kdy byly práce na materiálu před jeho předložením vládě ukončeny,
- d. vymezení připomínky (popř. připomínek), která je předkládána vládě k projednání jako rozpor, jenž se nepodařilo vyřešit, a stanovisko orgánu, který je předkladatelem věcného záměru do vlády, k této připomínce,
- e. vymezení připomínky (popř. připomínek) podstatné povahy, uplatněné připomínkovými místy uvedenými v čl. 5 odst. 1 písm. d) až f) a splňující kritéria stanovená v čl. 5 odst. 6 a uplatněné ve lhůtě podle čl. 5 odst. 3, jíž nebylo vyhověno s uvedením, který orgán připomínku uplatnil a z jakého důvodu jí nebylo vyhověno; uvedená připomínka není předmětem rozporu, i když ji tato připomínková místa označila za zásadní,
- f. obecné vymezení připomínek podstatné povahy, splňujících kritéria stanovená v čl. 5 odst. 6 a uplatněných ve lhůtě podle čl. 5 odst. 3 jinými připomínkovými místy než těmi, která jsou uvedena v čl. 5 odst. 1, jimž nebylo vyhověno, včetně údaje o tom, z jakého důvodu jim nebylo vyhověno; uvedené připomínky nejsou předmětem rozporu, i když je tato připomínková místa označila za zásadní. Přiměřeně se toto ustanovení vztahuje na připomínky uplatněné veřejností na základě zveřejnění věcného záměru ve veřejné knihovně legislativního procesu; tyto připomínky, pokud byly uplatněny ve lhůtě podle čl. 5 odst. 3 a jednoznačně se vztahují k předloženému návrhu, se v předkládací zprávě obecně vyhodnotí.

Je-li to z hlediska přehlednosti předkládací zprávy účelné, lze v ní požadavky písmen d) až f) vyjádřit pouze obecně a podrobněji v další, samostatné části materiálu.

(5) Na základě vládou schváleného věcného záměru vypracuje příslušné ministerstvo (člen vlády), nebo jiný ústřední orgán státní správy návrh zákona.

Hlava II

Návrh zákona

Čl. 8

(1) Pro předložení návrhu zákona k připomínkám se použije čl. 5 odst. 1 a 11 obdobně.

(2) Odbor kompatibility posuzuje návrh zákona z hlediska jeho slučitelnosti s právem Evropské unie. Za plnou slučitelnost a správnost údajů podle čl. 4 odst. 5 však odpovídá orgán, který návrh zákona vypracoval. Pro prokazování slučitelnosti navrhovaných zákonů s právem Evropské unie a pro postup při předběžných konzultacích o návrzích zákonů s výborem pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny platí postup uvedený v příloze č. 5 k těmto legislativním pravidlům.

(3) Lhůta pro sdělení připomínek činí 20 pracovních dnů ode dne vložení návrhu zákona do elektronické knihovny, pokud orgán, který návrh zákona k připomínkám předkládá, nestanoví lhůtu delší. Počátek a konec této lhůty se stanoví podle čl. 5 odst. 3 věty druhé. Kratší lhůtu může tento orgán stanovit pouze v případě, že byla udělena výjimka předsedy Legislativní rady podle čl. 76 odst. 1.

(4) Lhůta pro sdělení připomínek uvedená v odstavci 3 neplatí, pokud vláda uloží vypracovat návrh zákona z důvodu naléhavosti v termínu, který neumožňuje lhůtu uvedenou v odstavci 3 dodržet. V tomto případě lhůtu pro sdělení připomínek stanoví orgán, který návrh zákona k připomínkám předkládá; tato lhůta však nesmí být kratší než 5 pracovních dnů.

(5) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhu zákona o státním rozpočtu na příslušný rok stanoví Ministerstvo financí; tato lhůta však nesmí být kratší než 10 pracovních dnů.

(6) Pro sdělení připomínek k návrhu zákona, jejich projednání a pro dopracování návrhu zákona na základě výsledků připomínkového řízení, včetně součinnosti jiného ústředního orgánu státní správy s koordinujícím úřadem, se použije obdobně čl. 5 odst. 5 až 10 a 12.

Čl. 8a

Po úpravě návrhu zákona na základě připomínek z připomínkového řízení jej orgán, který návrh zákona vypracoval, zašle dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy ke konzultaci Evropské centrální banky, pokud návrh zákona takové konzultaci podléhá na základě Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů; orgán, který návrh zákona vypracoval, řídí se přitom uvedeným rozhodnutím Rady. V obecné části důvodové zprávy (čl. 9) uvede orgán, který návrh zákona vypracoval, kdy konzultace návrhu zákona s Evropskou centrální bankou proběhla a s jakým výsledkem.

Čl. 9

(1) Součástí návrhu zákona je důvodová zpráva, která má obecnou část a zvláštní část.

(2) Obecná část důvodové zprávy obsahuje

- a. zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen v rozsahu podle čl. 4 odst. 1 písm. f),
- b. odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen v rozsahu podle čl. 4 odst. 1 písm. f),
- c. vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku,
- d. zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky způsobem stanoveným v čl. 4 odst. 3,

- e. zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů), popřípadě i s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie s tím, že zhodnocení se provede způsobem podle čl. 4 odst. 5, a k návrhu zákona připojí srovnávací tabulky ke všem dotčeným předpisům Evropské unie (čl. 6a metodických pokynů), ve kterých postačuje k ustanovením předpisu Evropské unie uvádět místo celého textu navrhovaných implementačních ustanovení pouze identifikační číslo návrhu, jinak se uvede, že předpisy Evropské unie, judikatura soudních orgánů Evropské unie nebo obecné právní zásady práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů) se na danou oblast nevztahují; v důvodové zprávě se uvedou též výsledky jednání a konzultací s orgány Evropské unie o věcech týkajících se navržené právní úpravy, včetně závěrů a závazků, které z těchto jednání vyplynuly,
- f. zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, způsobem stanoveným v čl. 4 odst. 4,
- g. předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí,
- h. zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů,
- i. zhodnocení korupčních rizik,
- j. zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu,
- k. odůvodnění návrhu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení, pokud se to navrhuje.

(3) V případě, že se k návrhu zákona vypracovává závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad¹⁾, v obecné části důvodové zprávy u požadavků na její obsah podle odstavce 2 písm. a) až c) a g) až j) se uvedou stručná shrnutí závěrů vyplývajících z provedení hodnocení dopadů regulace s tím, že v podrobnostech se odkáže na informace obsažené v této závěrečné zprávě. V případě, že při vypracování hodnocení dopadů regulace byly provedeny rozsáhlé analýzy, lze tyto uvést v příloze k závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace; kontakty na zpracovatele hodnocení dopadů regulace se neuvádějí v návrhu zákona, který se zasílá k projednání vládě (čl. 10) a ve vládním návrhu zákona (čl. 11). Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace se uvede jako samostatná část materiálu, kterým se návrh zákona předkládá vládě a Legislativní radě (příloha č. 1/b Jednacího řádu vlády).

(4) Zvláštní část důvodové zprávy se člení podle jednotlivých paragrafů navrhovaného zákona, nebo v případě novely zákona podle jednotlivých článků a jednotlivých bodů novely. Výjimečně lze členit zvláštní část důvodové zprávy podle skupin paragrafů nebo podle skupin bodů novely. Zvláštní část důvodové zprávy obsahuje odůvodnění jednotlivých navrhovaných ustanovení zákona, vysvětlení jejich účelu, principů, nezbytnosti, případně obsahuje i srovnání s platným právním stavem. Do odůvodnění jednotlivých navrhovaných ustanovení se nepřejímá text těchto ustanovení, ani text a argumentace, obsažené v obecné části důvodové zprávy. Vyžaduje-li naléhavý obecný zájem, aby zákon nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení, uvedou se důvody, které k tomu vedou, v odůvodnění ustanovení o nabytí účinnosti zákona.

Čl. 10

(1) Návrh zákona, upravený podle výsledků připomínkového řízení, popřípadě i podle připomínek nebo podrobných stanovisek Evropské komise (dále jen „Komise“) nebo jiných členských států Evropské unie v případě podle čl. 2a, nebo podle výsledku konzultace v případě podle čl. 8a, se zašle k projednání vládě tak, že se po souhlasu osoby, která stojí v čele orgánu, který návrh zákona zpracoval, vloží do elektronické knihovny; požádá-li člen vlády o zařazení návrhu zákona na program schůze vlády bezprostředně před začátkem schůze vlády, současně předloží návrh zákona též v listinné podobě v počtu 30 výtisků. Pro předložení návrhu zákona, jehož zpracovatelem je jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, vládě se použije obdobně čl.

7 odst. 1. Vložení návrhu zákona podle věty první do elektronické knihovny Úřadu vlády se považuje rovněž za předložení návrhu zákona Legislativní radě.

(2) Legislativní rada projedná návrh zákona předložený podle odstavce 1 ve lhůtě do 60 dnů ode dne, v němž jí byl návrh zákona předložen. Stanovisko Legislativní rady nebo stanovisko předsedy Legislativní rady se poté, co jej schválí předseda Legislativní rady, vloží do elektronické knihovny a současně se předloží předsedovi vlády ve shodné listinné podobě v počtu 3 výtisků.

(3) Je-li v návrhu zákona navrženo zrušit zákon (nebo jeho část), k jehož provedení je vydán prováděcí právní předpis (dále jen „prováděcí předpis“), navrhne se ve zrušovacích ustanoveních návrhu zákona zrušení i tohoto prováděcího předpisu. Pokud před uplatněním tohoto postupu je v právním řádu prováděcí předpis, který byl vydán na základě již zrušeného zmocňovacího ustanovení, postupuje se takto: je-li vydaným prováděcím předpisem vyhláška nebo obecně závazný právní předpis registrovaný ve Sbírce zákonů, zruší se vyhláškou, v jejíž úvodní větě se uvede příslušný paragraf zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy (pokud je kompetence jiného ústředního orgánu státní správy vymezena ve zvláštním zákoně, uvede se příslušný paragraf tohoto zákona); je-li vydaným prováděcím předpisem nařízení vlády, zruší se nařízením vlády, v jehož úvodní větě se uvede čl. 67 odst. 1 Ústavy České republiky.

(4) Přerušil-li Legislativní rada projednávání návrhu zákona se závěrem, že předkladatel má předložit jeho upravené znění, použijí se pro postup při opětovném předložení upraveného znění návrhu zákona Legislativní radě odstavce 1 a 2 obdobně s tím, že připomínkové řízení se neprovede.

(5) Součástí materiálu, kterým se návrh zákona předkládá k projednání vládě a Legislativní radě, je i předkládací zpráva a dále návrh prováděcího předpisu (návrh nařízení vlády nebo návrh vyhlášky) nebo teze prováděcího předpisu, pokud návrh zákona obsahuje zmocnění k vydání prováděcího předpisu a tento prováděcí předpis má nabýt účinnosti současně se zákonem, a text zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn, jde-li o návrh novely zákona. Návrh prováděcího předpisu se v této fázi předkládá bez projednání v připomínkovém řízení a v pracovních komisích.

(6) Pro obsah předkládací zprávy se použije obdobně čl. 7 odst. 4. Pokud se návrh zákona odchyľuje od věcného záměru schváleného vládou, uvede se v předkládací zprávě tato odchylka a její odůvodnění.

(7) Pro vypracování textu zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn (odstavec 5) platí tyto zásady:

- a. jde-li o novelu rozsáhlou, která se týká převážné části zákona, je základem pro další zpracování textu celý zákon v platném znění; nejde-li o takto rozsáhlou novelu a novela se týká jen omezené části zákona nebo jen jeho jednotlivého paragrafu, je základem pro další zpracování textu část zákona nebo jeho jednotlivý paragraf v platném znění. Vždy to však musí být taková část zákona v platném znění, aby navrženou novelu bylo možno posoudit v souvislostech obsažených v novelizovaném zákoně;
- b. do návrhu vypracovaného podle písmene a) se navržená novela promítne tak, že
 1. nově doplňované nebo vkládané ustanovení, včetně jednotlivých slov, se vyznačí tučným písmem. Pokud se vkládá odstavec, pododstavec nebo bod, provede se zároveň odpovídající změna označení, resp. číslování;
 2. ustanovení, včetně jednotlivých slov, vypouštěné bez náhrady, se přeškrtně jednoduchou čarou. Pokud se vypouští odstavec, pododstavec nebo bod, provede se zároveň odpovídající případná změna označení, resp. číslování;
 3. dosavadní ustanovení, včetně jednotlivých slov, nahrazované jiným ustanovením, se přeškrtně jednoduchou čarou. Bezprostředně za tímto textem se uvede tučným písmem nově navrhované ustanovení.

(1) Návrh zákona, schválený vládou ve znění upraveném podle závěrů ze schůze vlády, je vládním návrhem zákona. Součástí vládního návrhu zákona je důvodová zpráva a závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace, vypracovává-li se. Čistopis vládního návrhu zákona vyhotovuje orgán, v jehož čele je člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil. Koordinující úřad postupuje při vypracování čistopisu vládního návrhu zákona v součinnosti s jiným ústředním orgánem, pokud je tento ústřední orgán zpracovatelem návrhu zákona předloženého vládě členem vlády.

(2) Orgán, který návrh zákona vládě předložil, vloží vládní návrh zákona, včetně důvodové zprávy a dalších souvisejících materiálů zasílaných s vládním návrhem zákona Poslanecké sněmovně, do elektronické knihovny. Za shodu listinné podoby vládního návrhu zákona s elektronickou podobou návrhu vloženého do elektronické knihovny odpovídá člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil.

(3) Vládní návrh zákona v 5 vyhotoveních vlastnoručně podepisuje člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil.

(4) Vládní návrh zákona v 5 vyhotoveních, podepsaných způsobem podle odstavce 3, zašle člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který vládní návrh zákona podepsal, k podpisu předsedovi vlády. Plní-li koordinační funkci předseda vlády, předloží vládní návrh zákona předsedovi vlády k podpisu vedoucí ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona zpracoval. Vládní návrh zákona zašle člen vlády, který vládní návrh zákona podepsal, k podpisu předsedovi vlády zpravidla do 5 pracovních dnů ode dne, v němž vláda návrh schválila, není-li ve výjimečných případech vládou stanovena lhůta kratší. Vyžaduje-li si dopracování vládního návrhu zákona, včetně důvodové zprávy, provedení většího počtu změn, zašle příslušný člen vlády vládní návrh zákona k podpisu předsedovi vlády zpravidla nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, v němž vláda návrh schválila. Přílohou dopisu, kterým se vládní návrh zákona zasílá předsedovi vlády, je rovněž

- a. návrh prováděcího předpisu, má-li prováděcí předpis nabýt účinnosti současně se zákonem,
- b. platné znění zákona nebo jeho části s vyznačením navrhovaných změn, jde-li o návrh novely zákona.

(5) Formální náležitosti vládního návrhu zákona předkládaného k podpisu předsedovi vlády jsou uvedeny v příloze č. 1 k těmto legislativním pravidlům.

(6) Vládní návrh zákona v elektronické a listinné podobě zasílá předseda vlády předsedovi Poslanecké sněmovny.

(7) Úřad vlády informuje bezodkladně poté, co předseda vlády návrh schválený vládou podepíše, o této skutečnosti ten orgán, který vládě návrh zákona předložil, a to prostřednictvím elektronické knihovny.

Čl. 11a

(1) Obsahuje-li zákon zmocnění k vyhlášení úplného znění novelizovaného zákona ve Sbírce zákonů, vypracuje úplné znění zákona

- a. orgán, který vypracoval návrh novely tohoto zákona, jehož úplné znění má být vyhlášeno, a to v případě, že předkladatelem návrhu novely zákona, po jehož schválení má být úplné znění zákona vyhlášeno, byla vláda,
- b. v ostatních případech vypracuje úplné znění zákona orgán, do jehož působnosti patří věci, upravené zákonem, jehož úplné znění má být vyhlášeno. Nelze-li takto určit orgán, který má úplné znění zákona vypracovat, určí jej předseda Legislativní rady.

(2) Člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který je v čele orgánu, uvedeného v odstavci 1, zašle úplné znění zákona předsedovi Legislativní rady nejpozději 45 dnů

přede dnem, ke kterému mají nabýt účinnosti změny novelizovaného zákona, jehož úplné znění má být vyhlášeno, a současně ho vloží do elektronické knihovny.

(3) V dopise, kterým člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy zasílá podle odstavce 2 úplné znění zákona, zároveň uvede jméno a číslo telefonu zaměstnance určeného k provedení autorské korektury v redakci Sbírky zákonů.

(4) Po podpisu úplného znění zákona předsedou vlády zašle žádost o uveřejnění úplného znění zákona redakci Sbírky zákonů Úřad vlády. K žádosti se přiloží 1 vyhotovení úplného znění zákona v listinné podobě; text úplného znění se současně vloží do elektronické knihovny.

(5) Formální náležitosti úplného znění zákona, předkládaného podle odstavce 2, jsou uvedeny v příloze č. 4 k těmto legislativním pravidlům.

Čl. 12

Vrátí-li Poslanecká sněmovna vládě vládní návrh zákona k dopracování nebo vládní návrh zákona zamítne, popřípadě s ním vysloví nesouhlas (§ 90 až 95 zákona č. 90/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů), příslušný člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh zákona vládě předložil, navrhne vládě další postup.

ČÁST TŘETÍ

Vypracování prováděcích předpisů

Hlava I

Nařízení vlády

Čl. 13

(1) Pro předložení návrhu nařízení vlády k připomínkám se použije čl. 5 odst. 1 a 11 obdobně.

(2) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne vložení návrhu nařízení vlády do elektronické knihovny, pokud orgán, který návrh nařízení vlády k připomínkám předkládá, nestanoví lhůtu delší. Počátek a konec této lhůty se stanoví podle čl. 5 odst. 3 věty druhé. Kratší lhůtu může tento orgán stanovit pouze v případě, že byla udělena výjimka předsedy Legislativní rady podle čl. 76 odst. 1.

(3) Lhůta pro sdělení připomínek, uvedená v odstavci 2, neplatí, pokud vláda uloží mimo plán práce vlády vypracovat návrh nařízení vlády z důvodu naléhavosti v termínu, který neumožňuje lhůtu uvedenou v odstavci 2 dodržet. V tomto případě pro stanovení lhůty ke sdělení připomínek se použije obdobně čl. 8 odst. 4.

(4) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhu nařízení vlády, kterým se zvyšují částky životního minima, stanoví orgán, který návrh nařízení vlády k připomínkám předkládá; tato lhůta nesmí být kratší než 10 pracovních dnů.

(5) Pro sdělení připomínek k návrhu nařízení vlády, jejich projednání a pro dopracování návrhu nařízení vlády na základě výsledků připomínkového řízení, včetně součinnosti jiného ústředního orgánu státní správy s koordinujícím úřadem, se použije obdobně čl. 5 odst. 5 až 10 a 12.

Čl. 14

(1) Součástí návrhu nařízení vlády je odůvodnění, které má obecnou a zvláštní část. Obecná část obsahuje

- a. vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů,
- b. zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání, je-li nařízení vlády navrhováno na základě tohoto zmocnění,
- c. zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů), pokud se na vztahy, jež mají být předmětem právní úpravy, vztahují, s uvedením těchto předpisů Evropské unie, judikatury soudních orgánů Evropské unie a obecných právních zásad práva Evropské unie a jejich základní charakteristiky; zhodnocení se provede způsobem podle čl. 9 odst. 2 písm. e),
- d. zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny, je-li navrhována novela nařízení vlády,
- e. předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí,
- f. zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen; zhodnocení musí obsahovat vysvětlení příčin případných rozdílů, očekávaných dopadů nebo očekávaného vývoje, s využitím statistických a jiných údajů, jsou-li tyto údaje k dispozici,
- g. zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů,
- h. zhodnocení korupčních rizik,
- i. zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu.

Pro obsah zvláštní části se použije čl. 9 odst. 4 obdobně.

(2) V případě, že se k návrhu nařízení vlády vypracovává závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad¹⁾, v obecné části odůvodnění u požadavků na jeho obsah podle odstavce 1 písm. a), d) až i) se uvedou stručná shrnutí závěrů vyplývajících z provedeného hodnocení dopadů regulace s tím, že v podrobnostech se odkáže na informace obsažené v této závěrečné zprávě. V případě, že v rámci hodnocení dopadů regulace byly provedeny rozsáhlé analýzy, lze je uvést v příloze k závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace se uvede jako samostatná část materiálu, kterým se návrh nařízení vlády předkládá vládě a Legislativní radě (příloha č. 1/b Jednacího řádu vlády).

Čl. 14a

Po úpravě návrhu nařízení vlády na základě připomínek z připomínkového řízení jej orgán, který návrh nařízení vypracoval, zašle dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy ke konzultaci Evropské centrální banky, pokud návrh nařízení vlády takové konzultaci podléhá na základě Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů; orgán, který návrh nařízení vlády vypracoval, řídí se přitom uvedeným rozhodnutím Rady. V obecné části odůvodnění (čl. 14) uvede orgán, který návrh nařízení vlády vypracoval, kdy konzultace návrhu nařízení vlády s Evropskou centrální bankou proběhla a s jakým výsledkem.

Čl. 15

(1) Návrh nařízení vlády, upravený podle výsledků připomínkového řízení, případně i připomínek nebo podrobných stanovisek Komise nebo jiných členských států Evropské unie v případě podle čl. 2a, nebo podle výsledku konzultace v případě podle čl. 14a, se zašle k projednání vládě tak,

že se po souhlasu osoby, která stojí v čele orgánu, který návrh nařízení vlády zpracoval, vloží do elektronické knihovny; požádá-li člen vlády o zařazení návrhu nařízení vlády na program schůze vlády bezprostředně před začátkem schůze vlády, současně předloží návrh nařízení vlády též v listinné podobě v počtu 30 výtisků. Pro předložení návrhu nařízení vlády, jehož zpracovatelem je jiný ústřední orgán státní správy než ministerstvo, vládě, se použije obdobně čl. 7 odst. 1. Vložení návrhu nařízení vlády podle věty první do elektronické knihovny se považuje rovněž za předložení návrhu nařízení vlády Legislativní radě.

(2) Přeruší-li Legislativní rada projednávání návrhu nařízení vlády se závěrem, že předkladatel má předložit jeho upravené znění, použije se pro postup při opětovném předložení upraveného znění návrhu nařízení vlády odstavec 1 obdobně s tím, že připomínkové řízení se neprovede.

(3) Součástí materiálu, kterým se návrh nařízení vlády předkládá vládě a Legislativní radě, je spolu s odůvodněním a závěrečnou zprávou z hodnocení dopadů regulace, vypracovává-li se, i předkládací zpráva; pro obsah předkládací zprávy platí obdobně čl. 7 odst. 4. Jde-li o návrh novely nařízení vlády, je součástí materiálu, kterým se návrh nařízení vlády předkládá vládě a Legislativní radě, rovněž text nařízení vlády nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn; pro zpracování této části materiálu platí obdobně čl. 10 odst. 7.

(4) Legislativní rada projedná předložený návrh nařízení vlády do 60 dnů ode dne, v němž jí byl návrh nařízení vlády předložen. Stanovisko Legislativní rady nebo stanovisko předsedy Legislativní rady se poté, co je schválí předseda Legislativní rady, vloží do elektronické knihovny a současně se předloží předsedovi vlády ve shodné listinné podobě v počtu 3 výtisků.

(5) Čistopis nařízení vlády ve znění závěrů ze schůze vlády vypracuje orgán, v jehož čele je člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který vládě návrh nařízení vlády předložil, a vloží jej do elektronické knihovny. Za shodu listinné podoby čistopisu nařízení vlády s elektronickou podobou návrhu vloženého do elektronické knihovny odpovídá člen vlády, který návrh nařízení vlády vládě předložil.

(6) Čistopis nařízení vlády v 5 vyhotoveních vlastnoručně podepisuje člen vlády, který vládě návrh nařízení vlády předložil; vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy, který návrh nařízení vlády vládě předložil, čistopis nařízení vlády nepodepisuje. V ostatním se použije pro přípravu a vypracování čistopisu nařízení vlády a pro jeho předložení k podpisu předsedovi vlády přiměřeně čl. 11 odst. 1, 3 a 4.

(7) Formální náležitosti nařízení vlády předkládaného k podpisu předsedovi vlády jsou uvedeny v příloze č. 2 k těmto legislativním pravidlům. Odůvodnění (čl. 14) se k čistopisu nařízení vlády nepřipojuje.

(8) V dopise, kterým člen vlády, vedoucí Úřadu vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy předkládá nařízení vlády k podpisu předsedovi vlády, zároveň uvede jméno a číslo telefonu zaměstnance určeného k provedení autorské korektury v redakci Sbírký zákonů. Po podpisu nařízení vlády předsedou vlády zašle žádost o uveřejnění nařízení vlády redakci Sbírký zákonů Úřad vlády. K žádosti se přiloží 2 vyhotovení nařízení vlády v listinné podobě.

(9) Úřad vlády informuje bezodkladně poté, co předseda vlády nařízení vlády schválené vládou podepíše, o této skutečnosti ten orgán, který vládě návrh zákona předložil, a to prostřednictvím elektronické knihovny.

Hlava II Vyhláška

Čl. 16

(1) Pro předložení návrhu vyhlášky k připomínkám se použije čl. 5 odst. 1 a 11 obdobně.

(2) Lhůta pro sdělení připomínek činí 15 pracovních dnů ode dne vložení návrhu vyhlášky do elektronické knihovny, pokud orgán, který návrh vyhlášky k připomínkám předkládá, nestanoví lhůtu delší. Počátek a konec této lhůty se stanoví podle čl. 5 odst. 3 věty druhé. Kratší lhůtu může tento orgán stanovit pouze v případě, že byla udělena výjimka předsedy Legislativní rady podle čl. 76 odst. 1.

(3) Lhůtu pro sdělení připomínek k návrhu vyhlášky, kterou se provádí usměrňování tvorby cen (cenová regulace), a k návrhu vyhlášky, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot, stanoví orgán, který návrh vyhlášky k připomínkám předkládá. Lhůta ke sdělení připomínek nesmí být kratší než 5 pracovních dnů. Připomínkové řízení se neprovádí k návrhu vyhlášky, kterou se pro účely důchodového pojištění stanoví údaje jednoznačně vyplývající z pravidel obsažených v zákoně o důchodovém pojištění, a k návrhu vyhlášky o zvýšení příplatků k důchodu; tyto návrhy vyhlášek se zasílají na vědomí Ministerstvu financí.

(4) Součástí návrhu vyhlášky je odůvodnění, pro jehož obsah se použije čl. 14 obdobně.

(5) Pro sdělení připomínek k návrhu vyhlášky se použije čl. 5 odst. 5 a 6 obdobně.

(6) Po úpravě návrhu vyhlášky na základě připomínek z připomínkového řízení jej orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, zašle dopisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy ke konzultaci Evropské centrální bance, pokud návrh vyhlášky takové konzultaci podléhá na základě Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů; orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, řídí se přitom uvedeným rozhodnutím Rady. V odůvodnění podle odstavce 4 uvede orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, kdy konzultace návrhu vyhlášky s Evropskou centrální bankou proběhla a s jakým výsledkem.

(7) Návrh vyhlášky, upravený podle výsledků připomínkového řízení, případně i připomínek nebo podrobných stanovisek Komise nebo jiných členských států Evropské unie v případě podle čl. 2a, nebo podle výsledku konzultace v případě podle odstavce 6, předloží orgán, který jej vypracoval, k projednání v pracovních komisích tak, že jej po souhlasu osoby, která stojí v čele orgánu, který návrh vyhlášky zpracoval, vloží do elektronické knihovny. Součástí materiálu, kterým se návrh vyhlášky předkládá k projednání v pracovních komisích, je i předkládací zpráva, pro kterou se použije čl. 7 odst. 4 přiměřeně a dále text vyhlášky nebo její části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn, jde-li o návrh novely vyhlášky; platné znění s vyznačením navrhovaných změn se nevypracovává v případě rozsáhlých příloh obsahujících z převážné části pouze údaje technické povahy.

(8) Pracovní komise sdělí stanovisko k návrhu vyhlášky orgánu, který návrh vyhlášky vypracoval, bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 45 dnů ode dne, v němž jí byl návrh vyhlášky předložen. Zpracovává-li k návrhu vyhlášky stanovisko odbor kompatibility, zašle toto stanovisko orgánu, který návrh vyhlášky vypracoval, a pokud je zpracováno před projednáním návrhu vyhlášky v příslušné pracovní komisi, také této pracovní komisi. Stanovisko pracovní komise a stanovisko odboru kompatibility se vloží do elektronické knihovny.

(9) Pracovní komise ve stanovisku uvede, zda

- a. doporučuje vydání vyhlášky v navržené podobě,
- b. doporučuje vydání vyhlášky v navržené podobě po zapracování změn uvedených ve stanovisku; v takovém případě uvede konkrétní připomínky k jednotlivým ustanovením návrhu vyhlášky, ve kterých navrhone způsob, jak navržené ustanovení upravit, popřípadě konkrétní úpravu navrženého ustanovení,

- c. nedoporučuje vydání vyhlášky v navržené podobě z toho důvodu, že návrh obsahuje nedostatky podle odstavce 11 písm. a), b) nebo c); v takovém případě uvede konkrétní důvody, o které se tyto výhrady opírají.

(10) Považuje-li to pracovní komise za potřebné, může projednávání návrhu vyhlášky přerušit a požádat orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, o předložení upraveného znění návrhu vyhlášky. Pro postup při opětovném předložení upraveného znění návrhu vyhlášky pracovní komisi se postupuje podle odstavců 7 až 9 obdobně s tím, že připomínkové řízení se neprovede. Po vložení upraveného znění návrhu vyhlášky do elektronické knihovny pracovní komise na svém nejbližším zasedání ověří, zda a jakým způsobem byl návrh podle jejího stanoviska upraven.

(11) Pokud orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, nesouhlasí se stanoviskem pracovní komise v té jeho části, v níž se namítá

- a. překročení zákonného zmocnění k vydání vyhlášky nebo jiný rozpor navrhované vyhlášky s právním předpisem vyšší právní síly, nebo s mezinárodní smlouvou, jíž je Česká republika vázána, popřípadě s předpisem Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie (čl. 2 odst. 1 písm. a), f) a g) metodických pokynů),
- b. nesrozumitelnost nebo vnitřní rozpornost navrhovaného textu vyhlášky, nebo
- c. nedodržení legislativně technických požadavků na tvorbu právních předpisů (část sedmá těchto legislativních pravidel),

předloží věc ke stanovisku Legislativní radě. Stanovisko Legislativní rady se vloží do elektronické knihovny.

(12) Pokud orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, nesouhlasí se stanoviskem Legislativní rady, zaujatým podle odstavce 11, předloží věc ke stanovisku vlády.

(13) Pokud orgán, který návrh vyhlášky vypracoval, nesouhlasí se stanoviskem odboru kompatibility, postupuje se obdobně podle odstavců 11 a 12.

(14) Návrh vyhlášky, upravený podle stanovisek pracovních komisí a odboru kompatibility, popřípadě podle stanoviska Legislativní rady či vlády, se předloží k podpisu členovi vlády nebo vedoucímu jiného ústředního orgánu státní správy. Současně se mu předloží k informaci stanoviska, která k tomuto návrhu vyhlášky zaujaly pracovní komise, odbor kompatibility, popřípadě Legislativní rada či vláda.

(15) Žádost o uveřejnění vyhlášky zasílá redakci Sbírky zákonů člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního orgánu státní správy anebo jejich náměstek, a to až poté, kdy návrh vyhlášky byl projednán pracovními komisemi a byl před jejím podpisem upraven podle stanovisek pracovních komisí a odboru kompatibility, popřípadě Legislativní rady či vlády; do té doby nelze vyhlášku ve Sbírce zákonů uveřejnit. K žádosti se připojí 2 vyhotovení schválené vyhlášky v listinné podobě, opatřená za textem vyhlášky vlastnoručním podpisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy. V žádosti se zároveň uvede jméno a číslo telefonu zaměstnance určeného k provedení autorské korektury v redakci Sbírky zákonů a prohlášení, že vyhláška je upravena podle stanovisek pracovních komisí nejméně v rozsahu jejich námitek podle odstavce 11 a podle stanoviska odboru kompatibility, popřípadě podle stanoviska Legislativní rady či vlády, anebo prohlášení, že návrh vyhlášky byl projednán pracovními komisemi, které k němu neměly námitek, nebo jejich stanovisek bylo využito při dopracování návrhu vyhlášky, neobsahovala však námitek podle odstavce 11 a že odbor kompatibility neměl k návrhu vyhlášky námitek; je-li vyhláška vydávána na základě zákonného zmocnění, které vyžaduje, aby byla vydána například „v dohodě“ nebo „po projednání“ s jiným orgánem, uvede se v žádosti rovněž, že tento požadavek byl splněn.

(16) Formální náležitosti vyhlášky jsou uvedeny v příloze č. 3 k těmto legislativním pravidlům.

(17) Text vyhlášky upravený podle odstavce 14 se v den, kdy je žádost o uveřejnění vyhlášky zaslána redakci Sbírky zákonů, vloží po souhlasu osoby, která stojí v čele orgánu, který návrh vyhlášky zpracoval, do elektronické knihovny.

ČÁST ČTVRTÁ

Příprava právních předpisů ve zvláštních případech

Čl. 17

(1) Je-li vyhlášen stav legislativní nouze a návrh zákona má být projednán ve zkráceném jednání (§ 99 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny), platí pro přípravu tohoto návrhu zákona následující výjimky:

- a. návrh zákona se vypracovává bez předchozího věcného záměru,
- b. návrh zákona vypracovává v případech, kdy je jinak k tomu příslušný jiný ústřední orgán státní správy, vládou určené ministerstvo,
- c. návrh zákona se zašle k připomínkám připomínkovým místům uvedeným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a h); považuje-li to orgán, který návrh zákona vypracoval, za potřebné, zašle návrh zákona k připomínkám i dalším připomínkovým místům; lhůtu pro sdělení připomínek stanoví člen vlády, který návrh zákona k připomínkám zašle,
- d. k návrhu zákona předloženému vládě zaujímá stanovisko předseda Legislativní rady.

(2) Vládní návrh zákona zasílá předseda vlády předsedovi Poslanecké sněmovny a současně k informaci předsedovi Senátu a prezidentu republiky.

Čl. 17a

Je-li vyhlášen stav ohrožení státu nebo válečný stav a návrh zákona má být projednán ve zkráceném jednání (§ 100a zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny), použije se pro přípravu tohoto návrhu zákona ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a d) a čl. 17 odst. 2 obdobně.

Čl. 18

Vyžaduje-li rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti neodkladné přijetí zákona (§ 100 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny), použije se pro přípravu návrhu zákona čl. 17 obdobně.

Čl. 19

Pro přípravu zákonného opatření Senátu (čl. 33 Ústavy České republiky) se použijí legislativní pravidla přiměřeně; nepoužije se však část druhá hlava I.

ČÁST PÁTÁ

Příprava stanoviska vlády k návrhům zákonů, jejichž předkladatelem není vláda

Čl. 20

(1) Požádá-li předseda Poslanecké sněmovny vládu o vyjádření k návrhu zákona, jehož předkladatelem není vláda, předkládá vládě návrh stanoviska vlády k tomuto návrhu zákona předseda Legislativní rady.

(2) Před vypracováním návrhu stanoviska vlády požádá předseda Legislativní rady prostřednictvím elektronické knihovny další členy vlády, popřípadě vedoucí jiných ústředních orgánů státní správy, jejichž působnosti se obsah návrhu zákona týká, o vyjádření ve lhůtě jím určené. Počátek a konec této lhůty se stanoví podle čl. 5 odst. 3 věty druhé.

(3) Vyjádření dožádaného člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy, vložené do elektronické knihovny, musí obsahovat jednoznačné stanovisko k předloženému návrhu zákona (souhlas nebo nesouhlas) a v návaznosti na to hlavní věcné argumenty odůvodňující toto stanovisko.

(4) Součástí materiálu, kterým se návrh stanoviska vlády k návrhu zákona podle odstavce 1 předkládá vládě, je i předkládací zpráva. Pro její obsah se použije přiměřeně čl. 7 odst. 4 písm. a) a c) s tím, že do předkládací zprávy se rovněž uvede, ve kterých směrech nebylo vyjádření podle odstavce 3 v návrhu stanoviska vlády využito a z jakých důvodů.

ČÁST ŠESTÁ ***zrušena***

ČÁST SEDMÁ **Legislativně technické požadavky**

Hlava I

Členění právního předpisu

Čl. 25

Členění právního předpisu, s výjimkou novely, na části, hlavy, díly, oddíly, pododdíly a jejich označování

(1) Rozsáhlejší právní předpis, s výjimkou novely, lze členit na části. Části lze členit na hlavy, hlavy na díly a díly na oddíly. V případě zvlášť rozsáhlých zákonů lze oddíly členit na pododdíly.

(2) Části, hlavy, díly, oddíly a pododdíly podle odstavce 1 se označují takto:

a. je-li právní předpis členěn na části
„ČÁST PRVNÍ“, „ČÁST DRUHÁ“, „ČÁST TŘETÍ“ atd.,

a. je-li část členěna na hlavy
„Hlava I“, „Hlava II“, „Hlava III“ atd.,

a. je-li hlava členěna na díly
„Díl 1“, „Díl 2“, „Díl 3“ atd.,

a. je-li díl členěn na oddíly
„Oddíl 1“, „Oddíl 2“, „Oddíl 3“ atd. a

e) je-li oddíl členěn na pododdíly

„Pododdíl 1“, „Pododdíl 2“, „Pododdíl 3“ atd.

(3) Člení-li se právní předpis podle odstavce 1, označují se části v souvislém pořadí, stejně jako hlavy v rámci částí, díly v rámci hlav, oddíly v rámci dílů a pododdíly v rámci oddílů.

Čl. 26

Členění právního předpisu, s výjimkou ústavního zákona a novely, na paragrafy, odstavce, pododstavce, body a jejich označování

(1) Každý právní předpis, s výjimkou ústavního zákona a novely, se člení na paragrafy. Paragraf lze členit na odstavce, odstavce na pododstavce a pododstavce na body. Text paragrafu, který není členěn na odstavce, lze členit na pododstavce a pododstavce na body.

(2) Paragraf se označuje paragrafovou značkou (§) a arabským číslem bez tečky, umístěnými nad textem paragrafu uprostřed; čísla se u paragrafových značek uvádějí v souvislém pořadí. Nově vkládaný paragraf se označuje číslem shodným s číslem paragrafu, za který se nový paragraf vkládá s tím, že k číslu vkládaného paragrafu se připojí malé písmeno „a“. Obdobně se postupuje, je-li za stávající paragraf vkládáno najednou nebo postupně více nových paragrafů (např. jsou-li za stávající § 2 vkládány nové paragrafy, označují se takto: „§ 2a“, „§ 2b“, „§ 2c“ atd.).

(3) Odstavce se na začátku označují arabským číslem bez tečky v kulatých závorkách; odstavce se číslují v souvislém pořadí.

(4) Pododstavce se na začátku označují malými písmeny a kulatou závorkou (poloviční závorkou); písmena se uvádějí v abecedním pořadí s tím, že písmeno ch) a písmena s háčkem, kroužkem nebo čárkou se pro označení pododstavců nepoužívají. Jsou-li všechna písmena vyčerpána, nepoužijí se zdvojená písmena, ale další pododstavce nutno zařadit do nového odstavce, na jehož začátek se uvede odpovídající úvodní část ustanovení.

(5) Body se na začátku označují arabskými čísly s tečkou; čísla označující body se uvádějí v souvislém pořadí.

(6) Pododstavce nebo body se oddělují čárkou; pokud však text pododstavce nebo bodu je samostatnou větou v jazykovém (nikoliv legislativním) smyslu, oddělují se středníkem. V textu následujícím za označením pododstavce nebo bodu se uvádí malé počáteční písmeno.

(7) Z odstavců 1 až 6 vyplývá například toto členění právního předpisu:

„§ 1

(1)

(2)

(3)

§ 1a

.....

a),

b)

1.,

2.;

3.".

Čl. 27

Členění ústavního zákona

(1) Ústavní zákon se člení na články. Článek se označuje zkratkou „Čl.“ a arabským číslem bez tečky, umístěnými nad textem článku uprostřed.

Čísla se u zkratky „Čl.“ uvádějí v souvislém pořadí, například:

„Čl. 1

.Čl. 2

. Čl. 3".

(2) Pro členění ústavního zákona na části, hlavy, díly, oddíly, popř. pododdíly a pro jejich označování se použije obdobně čl. 25 a pro členění článků na odstavce, pododstavce a body a pro jejich označování se použije obdobně čl. 26 odst. 1, 3 až 6.

Čl. 28

Členění novely

(1) Novela se člení na články. Článek se označuje zkratkou „Čl.“ a římským číslem bez tečky, umístěnými nad textem článku uprostřed; čísla se u zkratky „Čl.“ uvádějí v souvislém pořadí.

(2) Článek novely, v němž je novelizováno více ustanovení právního předpisu, se člení na body.

(3) Článek novely obsahující přechodná ustanovení ve vztahu k novelizovaným ustanovením právního předpisu, popřípadě článek novely obsahující ustanovení o nabytí účinnosti novely, lze členit na body. Články podle věty první mají vždy nadpisy; text nadpisu se napíše tučně malými písmeny s velkým počátečním písmenem.

(4) Body podle odstavců 2 a 3 se označují arabskými čísly s tečkou; čísla označující body se uvádějí v souvislém pořadí. V textu následujícím za označením bodu se uvádí velké počáteční písmeno.

(5) Je-li novela právního předpisu zcela výjimečně obsažena v právním předpisu, který upravuje i jiné věci, anebo obsahuje-li právní předpis pouze novely více právních předpisů, člení se takový právní předpis na části.

(6) Upravuje-li právní předpis i jiné věci než je novela právního předpisu, člení se jeho obsah takto:

- a. část první obsahuje úpravu jiných věcí, než je novela. Tato část se člení na paragrafy a lze ji členit na hlavy, hlavy na díly, díly na oddíly a oddíly na pododdíly, paragrafy lze členit na odstavce, odstavce na pododstavce a pododstavce na body. V závěru této části lze uvést přechodná ustanovení, která se týkají jejího obsahu;
- b. další část nebo části, z nichž každá obsahuje novelu jednoho právního předpisu, se člení tak, že pod nadpis příslušné části se uvede paragraf, jehož číselné označení navazuje na předchozí paragraf; tento paragraf se nečlení způsobem podle čl. 26, ale navrhuje-li se novelizovat více ustanovení právního předpisu, člení se na body. Má-li právní úprava obsahovat přechodné ustanovení ve vztahu k novelizovaným ustanovením právního předpisu nebo zmocnění k vyhlášení úplného znění

novelizovaného zákona, upraví se tyto skutečnosti zpravidla v rámci téže části zákona samostatně v následujících paragrafech;

- c. předposlední část obsahuje zrušovací ustanovení, v němž se uvedou všechny zrušované právní předpisy, popřípadě část nebo článek zákona, a to způsobem uvedeným v čl. 52 odst. 2. Pod nadpisem této části se uvede paragraf, jehož číselné označení navazuje na předchozí paragraf;
- d. poslední část obsahuje ustanovení o nabytí účinnosti zákona. Pod nadpisem této části se uvede paragraf, jehož číselné označení navazuje na předchozí paragraf a v něm se stanoví den, k němuž návrh zákona nabývá účinnosti.

(7) Obsahuje-li právní předpis pouze novely více právních předpisů, pro jeho obsah platí obdobně odstavec 6 písm. b) až d) s tím rozdílem, že namísto paragrafů se v souvislém pořadí uvádějí články. Zrušovací ustanovení se uvede jako předposlední část právního předpisu, v níž se uvedou všechny zrušované právní předpisy, popřípadě část nebo článek zákona, a to způsobem uvedeným v čl. 52 odst. 2.

(8) V případech podle odstavců 6 a 7 se použije pro označování částí, hlav, dílů, oddílů, pododdílů, paragrafů, odstavců, pododstavců, bodů obdobně čl. 26 odst. 2, 3, 4 a 5, pro případné členění článku na body se použijí obdobně odstavce 2 a 3 a pro označování článků a bodů se použijí obdobně odstavce 1 a 4.

Čl. 29

Příloha k právnímu předpisu

(1) Je-li to vhodné k dosažení přehlednosti právního předpisu, může být část právní úpravy obsažena v příloze k právnímu předpisu, nejde-li o ústavní zákon. Grafická znázornění, kresby a mapy mohou být uvedeny pouze v příloze, vzorce a tabulky mohou být i součástí příslušného ustanovení právního předpisu. Příloha je součástí právního předpisu.

(2) Text přílohy k právnímu předpisu se uvádí za textem právního předpisu na samostatné stránce či stránkách. V pravém horním rohu první stránky každé přílohy se příloha označí například takto:

„Příloha k zákonu č. .../... Sb.“.

Je-li příloh více, označí se například takto:

„Příloha č. 1 k zákonu č. .../... Sb.“

Příloha č. 2 k zákonu č. .../... Sb.“.

(3) Přílohu nutno členit tak, aby byla zajištěna přehlednost jejího obsahu a bylo přitom možno odkazovat na označené části jejího obsahu. Poznámky pod čarou se v příloze označují v souvislém pořadí, které bezprostředně navazuje na poznámku pod čarou označenou nejvyšším číslem v předchozí části právního předpisu.

(4) Jiný text, určený například k informaci, se v podobě přílohy k právnímu předpisu nepřipojuje, s výjimkou případu, kdy jde o značně rozsáhlou právní úpravu. Za takovou právní úpravu je vhodné pro informaci připojit přehled o jejím obsahu.

Hlava II

Nadpisy v právních předpisech

Čl. 30

Základní ustanovení

(1) V nadpisu se počáteční slova zákon, ústavní zákon, nařízení vlády nebo vyhláška uvádějí tučně velkými písmeny. Součástí nadpisu právního předpisu je název právního předpisu, který se uvádí tučně malými písmeny. Název právního předpisu má stručně a výstižně vyjádřit hlavní obsah právního předpisu. Pokud se nelze vyhnout názvu delšímu, je vhodné pro potřebu slovní citace právního předpisu připojit na konci názvu v závorce ještě zkrácený název, například „Nařízení vlády, kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník)".

(2) Nadpis právního předpisu se uvádí nad textem právního předpisu uprostřed.

(3) Části, hlavy, díly, oddíly a pododdíly mají vždy nadpisy. Jejich nadpisy mají stručně a výstižně vyjádřit jejich obsah. Nadpisy jsou soustředěny pod označením částí, hlav, dílů, oddílů a pododdílů.

(4) Člení-li se právní předpis na části a ty případně na hlavy, hlavy na díly, díly na oddíly a oddíly na pododdíly, napíše se text nadpisu části tučně velkými písmeny, nejde-li o část, v níž je obsažena novela právního předpisu; text nadpisu části, v níž je obsažena novela právního předpisu, nadpisů hlav, dílů, oddílů a pododdílů se napíše tučně malými písmeny s velkým počátečním písmenem.

(5) Paragrafy, v případě ústavního zákona články, lze opatřit nadpisy. Jejich nadpisy jsou soustředěny buď pod označením paragrafu či článku nebo nad ním; text nadpisu se napíše tučně malými písmeny s velkým počátečním písmenem. Paragraf, popřípadě článek obsahující přechodné ustanovení má vždy nadpis.

(6) Je-li nadpis umístěn nad označením paragrafu nebo článku, jde o společný nadpis (skupinový nadpis) pro skupinu nejméně 2 po sobě jdoucích paragrafů nebo článků, která končí paragrafem nebo článkem, jenž bezprostředně předchází paragrafu nebo článku, který je opatřen nadpisem nebo nad nímž je umístěn další skupinový nadpis. Je-li právní předpis členěn na části, hlavy, díly, oddíly nebo pododdíly, končí skupina ustanovení opatřených skupinovým nadpisem také následující částí, hlavou, dílem, oddílem nebo pododdílem.

(7) Pokud se v právním předpisu použijí nadpisy pod označením paragrafu nebo článku, není nutno používat tyto nadpisy v celé právní úpravě; v tomto případě se nadpisy zpravidla použijí v uceleném úseku právní úpravy, například v rámci hlavy, dílu, oddílu nebo pododdílu a v paragrafech nebo člancích obsahujících přechodná ustanovení a ustanovení o nabytí účinnosti. Při použití skupinového nadpisu nemohou být jednotlivé paragrafy či články nadepsány nadpisem umístěným pod označením paragrafu nebo článku.

(8) Součástí nadpisu paragrafu prováděcího předpisu (nařízení vlády, vyhláška) může být i odkaz na paragraf zákona, k jehož provedení příslušný paragraf prováděcího předpisu slouží. Odkaz se vyjádří tímto textem:

„(K § ... zákona)“; tento text se umístí pod označení příslušného paragrafu prováděcího předpisu a je-li pod označením paragrafu prováděcího předpisu umístěn nadpis podle odstavce 5, umístí se odkaz pod tento nadpis.

(9) Na konci textu nadpisů se neuvádí tečka.

ČI. 31

Nadpis zákona

(1) Nadpis zákona zní:

a. jde-li o ústavní zákon

„ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne1998

....."

(název ústavního zákona),

a. jde-li o zákon

„ZÁKON

ze dne1998

....."

(název zákona),

a. jde-li o zákon, který obsahuje pouze novelu dosud neno velizovaného zákona nebo jiných dosud neno velizovaných zákonů

„ZÁKON

ze dne1998,

kterým se mění zákon č. .../... Sb., o, zákon č. .../... Sb., o, a zákon č. .../... Sb., o,

a. jde-li o zákon, který obsahuje pouze novelu zákona nebo jiných zákonů, které již byly novelizovány

„ZÁKON

ze dne1998,

kterým se mění zákon č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů",

a. jde-li o zákon, který obsahuje pouze novely většího počtu zákonů, lze uvést například i tento nadpis:

„ZÁKON

ze dne1998,

kterým se mění některé zákony v oblasti (na úseku nebo v souvislosti s přijetím zákona),

nebo, vyvolává-li novela jednoho zákona potřebu novelizovat další zákony

„ZÁKON

ze dne1998,

kterým se mění zákon č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony“,

- a. jde-li o zákon, který upravuje i jiné věci než novelu zákona či zákonů

„ZÁKON

ze dne1998

o, a o změně zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“,

nebo, upravuje-li zákon zcela výjimečně i jiné věci než novely většího počtu zákonů

.

„ZÁKON

ze dne ... 1998

o a o změně souvisejících zákonů (zákon o)“.

(2) Cituje-li se v nadpisu zákon, který byl dosud novelizován pouze jednou, použije se obratu „, ve znění zákona č. .../... Sb.“. Cituje-li se v nadpisu zákon, jehož ustanovení nebyla dosud novelizována, ale některá z nich byla zrušena Ústavním soudem, použije se obratu „, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. .../... Sb.“. Cituje-li se v nadpisu zákon, který byl novelizován vícekrát, použije se obratu „, ve znění pozdějších předpisů“, a to i v případě, že kromě novel je zákon dotčen i nálezem Ústavního soudu.

(3) Pokud je v názvu zákona, kterým se novelizuje jiný zákon, použit obrat „kterým se mění“ nebo „o změně“, rozumí se tím nahrazení stávajícího ustanovení zákona jiným ustanovením, zrušení stávajícího ustanovení zákona bez náhrady i vložení nebo doplnění nového ustanovení do stávajícího zákona.

Čl. 32

Nadpis nařízení vlády

(1) Nadpis nařízení vlády zní:

a)

„NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne1998

o,

a. jde-li o nařízení vlády, které obsahuje novelu nařízení vlády

„NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne1998,

kterým se mění nařízení vlády č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“.

(2) O citaci jedné novely či novel v nadpisu nařízení vlády platí obdobně čl. 31 odst. 2. O obratu „kterým se mění“ v názvu nařízení vlády platí obdobně čl. 31 odst. 3.

Čl. 33

Nadpis vyhlášky

(1) Nadpis vyhlášky zní:

a)

„VYHLÁŠKA

ze dne1998

o,

a. jde-li o vyhlášku, která obsahuje novelu vyhlášky

„VYHLÁŠKA

ze dne1998,

kterou se mění vyhláška Ministerstva č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“, nebo

„VYHLÁŠKA

ze dne 2009,

kterou se mění vyhláška č. .../.... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“.

(2) O citaci jedné novely či novel v nadpisu vyhlášky platí obdobně čl. 31 odst. 2. O obratu „kterou se mění“ v názvu vyhlášky platí obdobně čl. 31 odst. 3.

Čl. 34

Nadpisy částí zákona, který obsahuje kromě novely i úpravu jiných věcí nebo obsahuje pouze novely jiných zákonů

(1) V nadpisu části první zákona v případech podle čl. 28 odst. 6 se uvede text, který vyjadřuje obsah právní úpravy jiných věcí než novely a který odpovídá příslušnému textu v názvu zákona (bez uvedení slova „Zákon“ nebo slov „Zákon o“, například jde-li o zákon o evropské společnosti a o změně některých zákonů, nadpis části první nezní „zákon o evropské společnosti“, ale „evropská společnost“).

(2) Nadpis části zákona, která obsahuje novelu zákona, se v případech podle čl. 28 odst. 6 a 7 uvede například v tomto znění:

„Změna zákona č. .../... Sb., o, ve znění pozdějších předpisů“.

nebo

„Změna zákona ... (uvede se název zákona nebo jeho zkrácený název; pokud je novelizována jen část první zákona, v níž je obsažena úprava jiných věcí než novela zákona, a v dalších částech zákona jsou obsaženy novely zákonů, lze v nadpisu části uvést jen část názvu novelizovaného zákona, která se k novelizované části první zákona vztahuje, například má-li být novelizována jen část první zákona o evropské společnosti a o změně některých zákonů, lze v nadpisu části uvést „Změna zákona o evropské společnosti“)“,

vždy však musí být v rámci jednoho zákona, obsahujícího novely více zákonů, použit jednotný způsob vyjádření nadpisů částí zákona, v nichž jsou novely zákonů obsaženy.

(3) O citaci jedné novely či novel v nadpisu části zákona platí obdobně čl. 31 odst. 2.

Čl. 35

Nadpis přílohy k právnímu předpisu

Příloha k právnímu předpisu musí mít nadpis. Nadpis přílohy k právnímu předpisu vyjadřuje stručně a výstižně hlavní obsah této přílohy. Umisťuje se nad textem přílohy uprostřed.

Hlava III

Úvodní věty v právních předpisech

Čl. 36

Úvodní věta zákona

(1) Návrh zákona se uvozuje touto větou:

a. jde-li o ústavní zákon

„Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:“

a. jde-li o zákon

„Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:“.

(2) Návrh zákonného opatření Senátu se uvozuje touto větou: „Senát se usnesl na tomto zákonném opatření Senátu:“.

(3) Úvodní věta se uvádí pod nadpis zákona (zákonného opatření).

(4) Je-li ústavní zákon nebo zákon uvozen preambulí, zapracuje se obsah úvodní věty podle odstavce 1 do preambule v jejím závěru.

Čl. 37

Úvodní věta nařízení vlády

(1) Úvodní věta nařízení vlády zní:

a. je-li nařízení vlády vydáváno podle zmocnění v zákoně k jeho vydání
„Vláda nařizuje podle § ... zákona č. .../... Sb., o“,

a. je-li nařízení vlády vydáváno k provedení zákona bez zvláštního zmocnění v zákoně k jeho vydání nebo jde o nařízení vlády, které provádí zákon ve větším rozsahu, než to vyplývá ze zmocnění v zákoně k jeho vydání
„Vláda nařizuje k provedení zákona č. .../... Sb., o, ve znění zákona č. .../... Sb. a zákona č. .../... Sb.“.

(2) Úvodní věta se uvádí pod nadpis nařízení vlády.

(3) Úvodní věta podle odstavce 1 písm. a) obsahuje pouze ta zmocňovací ustanovení zákona, která jsou nařízením vlády prováděna; to platí i v případě novely nařízení vlády.

Čl. 38

Úvodní věta vyhlášky

(1) Úvodní věta vyhlášky zní:

„Ministerstvo ... , (Ministerstvo ... a Ministerstvo ...), (Český ... úřad) stanoví podle § ... zákona č. ... / ... Sb., o ... “.

(2) Úvodní věta se uvádí pod nadpis vyhlášky; pro její obsah se použije čl. 37 odst. 3 obdobně.

Hlava IV

Některé požadavky na obsah právního předpisu

Čl. 39

Základní ustanovení

(1) Právní předpis obsahuje pouze ustanovení normativní povahy.

(2) Paragraf, u ústavního zákona článek, má obsahovat ustanovení, která se týkají pouze téže věci. Přednost je třeba dát krátkým paragrafům či článkům. V paragrafu nebo článku by zpravidla nemělo být obsaženo více jak 6 odstavců, jinak je třeba v zájmu přehlednosti dát přednost rozdělení právní úpravy téže věci na více paragrafů či článků.

(3) Obsah rozsáhlého právního předpisu je vhodné k dosažení jeho přehlednosti členit na části, popřípadě dále na hlavy, díly a oddíly, popř. pododdíly. Je-li právní předpis takto členěn, musí části, hlavy, díly, oddíly, popř. pododdíly obsahovat ucelené úseky právního předpisu.

(4) V témže zákoně, včetně zákona obsahujícího novelu jiného právního předpisu, nelze upravovat věci různorodé, které spolu bezprostředně nesouvisejí.

(5) Zákonem nelze měnit nařízení vlády nebo vyhlášku; nařízením vlády nelze měnit vyhlášku. Zákonem lze však celé nařízení vlády nebo celou vyhlášku zrušit, ruší-li se zároveň zmocnění k jejich vydání nebo v případě nařízení vlády, ruší-li se ustanovení zákona, které nařízení vlády provádí, bylo-li vydáno bez zvláštního zmocnění v zákoně k jeho vydání.

(6) Nařízení vlády, jako prováděcí předpis k zákonu, může obsahovat pouze právní normy, které nepřekračují meze zákona, k jehož provedení je vydáno, a které tento zákon provádí. Do nařízení vlády se nepřejímají ustanovení prováděného zákona. Nařízení vlády nesmí nově upravovat věci, jejichž úprava patří do zákona. Pokud je nezbytné tyto věci upravit, je třeba navrhnout přímou novelu zákona.

(7) Vyhláška, jako prováděcí předpis k zákonu, může být vydána pouze na základě výslovného zmocnění v zákoně k jejímu vydání a může obsahovat pouze právní normy, kterými nejsou překračovány meze tohoto zmocnění. V ostatním platí obdobně odstavec 6.

Čl. 40

Terminologie v právním předpisu

(1) Právní předpis musí být terminologicky jednotný. Zároveň je třeba dbát souladu s terminologií použitou v navazujících a souvisejících právních předpisech různé právní síly.

(2) Je-li nutné uvést nový právní termín, je třeba jej v právním předpisu blíže vymežit, a to definicí tohoto právního termínu; vymezení nového právního termínu nelze nahrazovat zavedením legislativní zkratky pro určité slovní spojení. Definice právního termínu používaného v celém textu právního předpisu se uvádí zpravidla na začátku právního předpisu. U rozsáhlých právních předpisů, kde se právní termín používá jen pro ucelenou část právního předpisu, lze definici tohoto právního termínu uvést na místě, kde je právní termín, který je potřeba definovat, použít poprvé.

(3) Při tvorbě právního předpisu je nutno respektovat všeobecně uznaný význam slov. Jestliže není možné se vyhnout použití slova s více významy, musí být z právního předpisu jasné, v jakém významu se slovo používá. Výjimečně lze za navrženým pojmem vložit do závorek bližší vysvětlení použitého pojmu nebo jeho synonymum. Zkratky slov lze použít jen, je-li jejich používání zavedeno zvláštním právním předpisem, například zkratky ČSN, Kč, nebo při označování jednotky cizí měny, například EUR; má-li však být v textu právního předpisu vyjádřeno, v jaké měně má adresát právní normy údaje určitého druhu uvádět, vyjádří se to například slovy „vyčíslí v korunách českých“ nebo „vyčíslí v eurech“. V datu se název měsíce vypisuje slovem.

(4) Cizích slov lze použít jen výjimečně, jsou-li součástí užívané právní terminologie, nebo užívá-li se jich běžně v jazyce upravovaného oboru a nelze je dost vhodně nahradit českým pojmem.

(5) V textu právního předpisu se používá oznamovacího způsobu přítomného času, zpravidla jednotného čísla; pozorně je třeba používat výrazů, které mají totožný tvar ve dvou, popřípadě více pádech.

Čl. 41

Použití slov „obdobně“ a „přiměřeně“

(1) Slovo „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu. Používá se například obratu „Pro se použije obdobně § ... odst. ...“.

(2) Slova „přiměřeně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu lze použít výjimečně; vyjadřuje volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy. Používá se například obratu „Prose použije přiměřeně § ... odst. ...“.

Čl. 42

Vyjádření variant

(1) Varianty se vyjadřují spojkami „nebo“ a „anebo“. Při více možnostech vyjádřených v pododstavcích nebo bodech se spojka „nebo“, před níž se píše čárka, klade mezi poslední dvě možnosti. Jde-li však o výčet možností, který není vyjádřen v pododstavcích nebo bodech, čárka se před spojkou „nebo“ nepíše.

(2) Kumulativní výčet se vyjadřuje tak, že

- a. mezi více možnostmi, které musejí být splněny současně, se vloží čárky a mezi poslední dvě možnosti se vloží slovo „a“, před nímž se čárka nepíše, nebo
- b. při pouze dvou možnostech, které musejí být splněny současně, se mezi tyto možnosti vloží slovo „a“, před nímž se čárka nepíše.

(3) Jsou-li v návrhu právního předpisu předkládána ustanovení ve variantách k rozhodnutí v určité fázi legislativního procesu, označí se variantní ustanovení (paragraf, odstavec, pododstavec, bod) tak, že nad toto ustanovení se vloží slovo **„VARIANTA ...“** napsané tučně proloženými a velkými písmeny s označením pořadí varianty, vyjádřeným římským číslem bez tečky. V těchto případech musejí být uvedeny alespoň 2 varianty, přičemž v každé z nich se ustanovení (paragraf, odstavec, pododstavec, bod) označí totožným způsobem.

Čl. 43

Vyjádření číslovek a peněžních částek

(1) Základní číslovky určité se v textu právního předpisu vyjadřují zpravidla arabským číslem bez tečky, například „1“, „5“, „15“ atd. Číslovky základní neurčité, řadové, druhové a násobné a zlomky se neuvádějí číslem, ale slovně.

(2) Částky peněžní měny České republiky se v textu právního předpisu vyjadřují takto: „1 000 Kč“ nebo „1 000,50 Kč“; částky peněžní evropské měny euro se vyjadřují takto: „1 000 EUR“ nebo „1 000,50 EUR“.

Čl. 44

Legislativní zkratka

(1) Legislativní zkratky lze použít pro slovní spojení, které se v právním předpisu vícekrát opakuje. Legislativní zkratka se zavede za slovním spojením, které nahrazuje, a to na místě, kde je toto slovní spojení v právním předpisu použito poprvé, takovým způsobem, aby bylo jednoznačně určitelné, ke kterému slovnímu spojení se zavedená legislativní zkratka vztahuje. Legislativní zkratku nelze zavést v textu nadpisu nebo poznámky pod čarou, anebo v případě, kdy je podle čl. 40 odst. 2 v právním předpisu vymezován nový právní termín, na konci tohoto vymezení.

Při zavedení legislativní zkratky se použije tento text: „(dále jen „...“).“ Legislativní zkratka se uvádí v jednotném čísle, i když text odpovídající zavedené legislativní zkratce se v právním předpisu používá v množném čísle. Text odpovídající zavedené legislativní zkratce v jednom právním předpisu lze použít jen v prováděcím předpisu, je-li zaveden v prováděném zákoně.

(2) Legislativní zkratka musí být složena alespoň z jednoho slova. Legislativní zkratka nemůže obsahovat zkratky slov a nemůže se skládat z velkých písmen.

(3) Legislativní zkratky nelze použít v názvu právního předpisu; uvnitř právního předpisu lze legislativní zkratku poprvé použít v nadpisu toho ustanovení, v němž se legislativní zkratka pro určité slovní spojení zavádí. Po jejím zavedení je nutno legislativní zkratky v dalším textu téhož právního předpisu důsledně používat.

Čl. 45

Odkaz v právním předpisu

(1) Odkazuje-li se v právním předpisu na jiné ustanovení téhož právního předpisu, použije se například obratu „odstavec 3“, a to v případě, kdy se odkazuje na jiný odstavec v rámci téhož paragrafu. Odkazuje-li se na ustanovení jiného paragrafu, použije se například obratu „§ 3 odst. 3“.

(2) Pokud má právní předpis přílohu, je nutno na ni v příslušném ustanovení právního předpisu odkázat a zároveň stručně vyjádřit její obsah, například „V příloze č. ... k tomuto zákonu je upraven ...“. Skutečnost, že příloha je součástí právního předpisu, se neuvádí.

(3) Předpokládá-li se v určitém ustanovení zákona vydání prováděcího předpisu, lze to vyjádřit například slovy „Prováděcí právní předpis upraví ...“.

(4) Normativního odkazu na jiný právní předpis se v ustanovení právního předpisu používá v případech, mají-li se na právní vztahy, na něž se právní předpis vztahuje, použít právní normy obsažené v jiném právním předpisu nebo má-li se použití těchto norem vyloučit. Použití nebo vyloučení použití právních norem obsažených v jiném právním předpisu nebo jiného právního předpisu musí být výslovně vyjádřeno v textu ustanovení právního předpisu obsahujícího výslovný odkaz na jiný právní předpis v podobě jeho zkráceného názvu nebo zobecněného názvu umožňujícího jednoznačné určení tohoto jiného právního předpisu, například slovním spojením „správní řád“, „zákon upravující registrované partnerství“, „knihovní zákon“ nebo „právní předpisy upravující účetnictví“. Normativní odkaz lze popřípadě doplnit odkazem na poznámku pod čarou, v níž se uvede úplná citace tohoto jiného právního předpisu nebo jeho ustanovení.

(5) Nenormativního odkazu na jiný právní předpis se v ustanovení právního předpisu používá zcela výjimečně, například je-li to odůvodněno potřebou komplexnosti obsahu právní úpravy. Odkazuje-li se tímto způsobem na jiný právní předpis, použijí se slova „jiný právní předpis“ doplněná popřípadě odkazem na poznámku pod čarou, v níž se uvede úplná citace tohoto jiného právního předpisu nebo jeho ustanovení.

(6) Odkaz na poznámku pod čarou se umístí za slovo nebo část ustanovení, kterých se poznámka pod čarou týká, před případnou čárkou, středníkem, dvojtečkou nebo tečkou, pokud za příslušným slovem nebo příslušnou částí ustanovení následují. Pokud se slovo nebo část ustanovení, za které byl umístěn odkaz na poznámku pod čarou, v následujících ustanoveních právního předpisu opakují, odkaz na poznámku pod čarou se u nich uvede jen tehdy, je-li to vhodné z důvodu přehlednosti a srozumitelnosti právního předpisu.

(7) Odkazuje-li se v právním předpise na směrnici Evropské unie v případě podle čl. 20a metodických pokynů, použije se v právní normě buď úplná citace této směrnice, anebo její slovní nebo zkrácená citace s tím, že úplná citace této směrnice se uvede v poznámce pod čarou.

Čl. 45a

Odkaz na technickou normu

(1) Odkazuje-li se při stanovení technických požadavků v právním předpisu na českou technickou normu, jinou technickou normu nebo technický dokument mezinárodní, popřípadě zahraniční organizace nebo jiný technický dokument, který obsahuje podrobné technické požadavky (dále jen „technická norma“), použije se přednostně indikativní odkaz. V tomto případě je třeba v právním předpisu výstižně definovat základní technické požadavky a zároveň uvést, že se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s určenou normou nebo její částí, definovanou v § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, která obsahuje podrobné technické požadavky. Shoda s určenou normou je jedním ze způsobů, jak prokázat splnění základních technických požadavků. Určená norma v tomto případě konkretizuje obecný, souhrnný právní požadavek. Tyto požadavky mohou být splněny i jiným technickým řešením garantujícím stejnou nebo vyšší úroveň ochrany oprávněných zájmů.

(2) Není-li možné využít indikativního odkazu, odkáže se na technickou normu v právním předpisu formou výlučného odkazu a tato skutečnost se odůvodní v důvodové zprávě (odůvodnění). Tímto se stane technická norma nebo její část pro účely právního předpisu

závaznou a její používání se stane povinné. Zároveň se stanoví způsob, jakým bude odkazovaná technická norma zpřístupněna veřejnosti. Technickou normu, na kterou se v právním předpisu odkazuje formou výlučného odkazu, je nutné jednoznačným způsobem identifikovat, a to normativním odkazem uvedením označení, data vydání a úplného názvu technické normy v textu právního předpisu.

Čl. 46

Přejímání ustanovení jiného právního předpisu

Do právního předpisu se zpravidla nepřejímá ustanovení jiného právního předpisu (recepce). Vhodnější je odkázat na ustanovení jiného právního předpisu formou normativního odkazu nebo v poznámce pod čarou.

Čl. 47

Poznámka pod čarou

(1) Poznámka pod čarou nemá normativní povahu.

(2) Poznámka pod čarou obsahuje citaci právního předpisu, na který se v právním předpisu odkazuje, anebo citaci pouze určitého ustanovení právního předpisu, na který se v právním předpisu odkazuje. Odkazuje-li se na právní předpis nebo jeho jednotlivé ustanovení, uvede se v poznámce, v níž je právní předpis citován poprvé, úplná citace tohoto právního předpisu (čl. 61 a 64). Text jiné povahy se do poznámek pod čarou neuvádí, s výjimkou předpisů Evropské unie, uveřejněných v Úředním věstníku Evropské unie.

(3) Poznámky pod čarou se označují arabskými čísly a kulatou závorkou (poloviční závorkou); čísla označující poznámku pod čarou se uvádějí v souvislém pořadí. Je-li nutno do novelizovaného právního předpisu zapracovat novou poznámku pod čarou, označí se tato poznámka pod čarou, včetně odkazu na ni, číslem, které bezprostředně navazuje na číslo, které je u dosavadních poznámek pod čarou nejvyšší.

(4) Text za označením poznámky pod čarou začíná paragrafovou značkou nebo velkým počátečním písmenem a končí tečkou. Je-li v rámci jedné poznámky pod čarou uvedeno více právních předpisů, oddělují se tečkou; každý z těchto právních předpisů se uvádí na samostatném řádku. Je-li však v poznámce pod čarou uveden příkladný výčet právních předpisů, začíná text poznámky pod čarou slovem „Například“ a jednotlivé právní předpisy se v souvislém textu poznámky pod čarou oddělují čárkami.

(5) V poznámkách pod čarou se název předpisu Evropské unie uvede v jeho českém znění tak, jak je uveden v Úředním věstníku Evropské unie.

(6) Poznámku pod čarou nelze použít v ústavním zákoně.

Čl. 48

Úvodní a závěrečná ustanovení právního předpisu

(1) Pokud je do právního předpisu zařazeno úvodní nebo závěrečné ustanovení, musí i toto ustanovení mít normativní povahu. V úvodním ustanovení lze v případě potřeby například vymežit rozsah právní úpravy, její hlavní předmět, na který pak navazují další ustanovení právního předpisu, nebo vymežit právní termíny, kterých se používá v řadě ustanovení právní úpravy. Jde-li o právní termíny, kterých se v právní úpravě používá pouze ojedinele, je namístě vymežit je až v ustanovení, v němž jsou poprvé použity. Vymezení právního termínu nelze zaměňovat s vymezením pravidla jednání nebo se zavedením legislativní zkratky.

(2) Je-li právním předpisem prováděno přizpůsobení právního řádu přímo použitelnému předpisu Evropské unie, začátek úvodního ustanovení právního předpisu zní:

„Tento zákon (Toto nařízení, Tato vyhláška) upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie^{x)}“ (v poznámce pod čarou č. X se uvede citace tohoto předpisu způsobem uvedeným v čl. 47 odst. 5 a byl-li tento předpis novelizován, připojí se za jeho název slova „, v platném znění.“).

(3) Je-li právním předpisem promítnuta do právního předpisu celá směrnice Evropské unie nebo její podstatná část a toto promítnutí směrnice se týká podstatné části právního předpisu, začátek úvodního ustanovení právního předpisu zní:

„Tento zákon (Toto nařízení, Tato vyhláška) zapracovává příslušné předpisy Evropské unie^{x)} a upravuje

- a.,
- b. (v tomto dalším pododstavci či v pododstavcích se vyjádří ta část předmětu právní úpravy, která překračuje rámec promítnutých předpisů EU)

(v poznámce pod čarou č. X se uvedou citace skutečně promítnutých předpisů, včetně skutečně promítnutých novel těchto předpisů s tím, že každý z těchto předpisů a každá jejich novela se uvede na samostatném řádku, a to způsobem vyplývajícím z čl. 47 odst. 4 věty první a druhé, a je-li promítnuta podstatná část směrnice, v poznámce pod čarou se uvedou příslušná skutečně promítnutá ustanovení směrnice).

(4) Je-li právním předpisem prováděno jak přizpůsobení právního řádu přímo použitelnému předpisu Evropské unie, tak je jím promítána do právního předpisu celá směrnice Evropské unie nebo její podstatná část, začátek úvodního ustanovení právního předpisu zní:

„Tento zákon (Toto nařízení, Tato vyhláška) zapracovává příslušné předpisy Evropské unie^{x)}, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie^{xx)} a upravuje

- a.,
- b.,
- c. (v tomto dalším pododstavci či v pododstavcích se vyjádří ta část předmětu právní úpravy, která nemá implementační povahu)

(5) V případě podle odstavce 4 se pro poznámky pod čarou č. X a XX použijí obdobně odstavce 2 a 3.

(6) V právním předpise se začátek úvodního ustanovení podle odstavce 3 neuvede, pokud je právním předpisem promítnuta do právního řádu jen nepodstatná část směrnice Evropské unie, anebo pokud se promítnutí směrnice Evropské unie týká nepodstatné části právního předpisu. V tomto případě postačí u příslušného ustanovení právního předpisu odkázat na poznámku pod čarou a v ní uvést příslušné skutečně promítnuté ustanovení směrnice Evropské unie.

(7) Je-li právní předpis technickým předpisem a jako takový byl oznámen Komisi podle směrnice 2015/1535, do závěrečného ustanovení právního předpisu se zapracuje tento text:

„Tento zákon (Toto nařízení, Tato vyhláška) byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.“.

(8) Má-li právní předpis předmět úpravy shodný nebo v podstatné míře shodný s předmětem úpravy obsažené v přímo použitelném předpisu Evropské unie a nejde-li o přizpůsobení právního řádu tomuto předpisu, do úvodního ustanovení právního předpisu se zapracuje tento text:

„Tento zákon (Toto nařízení, Tato vyhláška) se použije na právní vztahy, které nejsou upraveny přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti^{x)}“ (stručně se charakterizuje tato oblast a v poznámce pod čarou se uvede citace tohoto předpisu).

Čl. 49

Zákonné zmocnění k vydání prováděcího předpisu

(1) Jestliže zákon předpokládá vydání vyhlášky, musí zmocnění k jejímu vydání

- a. označit orgán, který vyhlášku vydá,
- b. vymezit konkrétní věci, které mají být vyhláškou upraveny (nestačí pouhý odkaz na určité ustanovení právního předpisu, ani obecné zmocnění k úpravě podrobností), a rozsah, v jakém mají být upraveny; zejména v případech, kdy má být podle zákonného zmocnění konkretizován ve vyhlášce číselný údaj, musí zákonné zmocnění k vydání vyhlášky obsahovat rovněž kritéria, jakými se má příslušný orgán při konkretizaci výše číselného údaje ve vyhlášce řídit; zmocnění nesmí předpokládat úpravu věcí, které nenavazují na jiná ustanovení zákona.

(2) Nelze navrhnout zmocňovací ustanovení, které předpokládá vydání vyhlášky například „v dohodě s jiným orgánem“ nebo „po projednání s jiným orgánem“. Jde-li o působnost sdílenou dvěma orgány, lze výjimečně navrhnout zmocnění k vydání vyhlášky společně těmito orgány. Týká-li se věc působnosti více než dvou orgánů, je třeba navrhnout zmocnění k vydání nařízení vlády.

(3) Netýká-li se věc působnosti více než dvou orgánů, je třeba navrhnout zmocnění k vydání vyhlášky. To neplatí, lze-li zákon provést z důvodu naléhavého obecného zájmu pouze nařízením vlády.

(4) Zmocnění k vydání vyhlášky se zpravidla uvádí v rámci závěrečných ustanovení zákona. V případech, kdy v některých ustanoveních právního předpisu se v rozsahu podle odstavce 1 písm. b) vydání vyhlášky předpokládá, orgán, který má vyhlášku vydat, se zde neuvádí a uvede se až v závěrečných ustanoveních zákona obsahujících zmocnění k vydání prováděcího předpisu; v tomto případě postačí ve zmocnění k vydání vyhlášky již jen odkázat na ustanovení zákona, v němž se vydání vyhlášky předpokládá.

(5) Pro zmocnění k vydání nařízení vlády se použijí odstavce 1 až 3 obdobně.

(6) Zákonné zmocnění k vydání nařízení vlády se uvede například slovy

- a. „Vláda stanoví nařízením ...“, nebo
- b. „Vláda může nařízením stanovit ..., jestliže ...“, a to v případě, kdy vydání nařízení vlády je ve zmocnění zároveň vázáno na vznik určitých okolností, které mohou nastat v budoucnosti.

(7) Zákonné zmocnění k vydání vyhlášky se uvede například slovy

- a. „Ministerstvo stanoví vyhláškou“, nebo
- b. „Ministerstvo může vyhláškou stanovit, jestliže,“ a to v případě, kdy vydání vyhlášky je ve zmocnění zároveň vázáno na vznik určitých okolností, které mohou nastat v budoucnosti.

(8) V případech podle odstavce 6 písm. a) a podle odstavce 7 písm. a) návrhy prováděcích předpisů nutno připravit tak, aby nabyly účinnosti v týž den, v němž nabude účinnosti ustanovení zákona, k jehož provedení jsou vydávány.

Čl. 50

Zmocnění k povolování výjimek ze zákona

(1) Jestliže zákon má obsahovat zmocnění k povolování výjimek z ustanovení zákona, uvádí se toto zmocnění zpravidla v rámci závěrečných ustanovení zákona. Zmocnění k povolování výjimek nemůže mít formu zmocnění k vydání prováděcího předpisu.

(2) Ve zmocnění k povolování výjimek ze zákona musí být vymezen orgán, který je oprávněn výjimky povolovat, v kterých věcech a v jakém rozsahu může výjimky povolovat a jakými

základními kritérii se při rozhodování o výjimkách má řídit. Pokud má rozhodnutí o povolení výjimky stanovit podmínky pro výkon povolované činnosti nebo uskutečnění povolovaného záměru, je třeba to ve zmocnění k povolování výjimek uvést.

Čl. 51

Přechodné ustanovení právního předpisu

(1) V přechodném ustanovení právního předpisu může být například stanoveno,

- a. že na právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti nového právního předpisu se vztahují dosavadní právní předpisy,
- b. jakým způsobem, popřípadě v jakém období, mají být právní poměry uvedeny do souladu s novým právním předpisem,
- c. jakým způsobem, popřípadě v jakém období, se ukončí řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti právního předpisu,
- d. jakým způsobem, popřípadě v jakém období mají být ustaveny orgány v institucích zřízených novým zákonem,
- e. jakým způsobem, popřípadě v jakém rozsahu, přecházejí práva a povinnosti na právní nástupce institucí zřízených zákonem.

(2) Pokud zákon obsahuje novelu zákona a v přechodných ustanoveních, obsažených v samostatném článku, je odkazováno na ustanovení novelizovaného zákona, je nutno vyjádřit, zda jde o ustanovení v jeho dosavadním znění, a to například slovy „ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“, nebo o ustanovení v jeho novelizovaném znění, a to například slovy „ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“; vždy je však nutno za ustanovení, na které se odkazuje, vložit slova „zákona č. .../... Sb.“. Vyvstane-li potřeba upravit vztah k dosavadní právní úpravě tak, že je třeba odkázat na celý zákon, uvede se v přechodném ustanovení namísto konkrétního ustanovení novelizovaného zákona zkrácená citace tohoto zákona (čl. 62). Vyvstane-li potřeba upravit vztah k dosavadní právní úpravě tak, že je třeba odkázat na jiný právní předpis, uvede se úplná citace tohoto právního předpisu (čl. 61) při jeho první citaci v přechodných ustanoveních a při druhé a další citaci se použije zkrácená citace (čl. 62). Věty první až třetí se použijí obdobně pro přechodná ustanovení, obsažená v samostatném článku, při novele nařízení vlády nebo vyhlášky.

Čl. 52

Zrušovací ustanovení právního předpisu

(1) Ve zrušovacím ustanovení musí být výslovně uvedeny všechny právní předpisy, popřípadě části zákona členěného na části, které obsahují novelu (čl. 28), nebo články zákona, které se novým právním předpisem zrušují.

(2) Zrušovací ustanovení například zní:

- a. je-li rušen pouze jeden zákon nebo část (části) zákona členěného na části, jedno nařízení vlády nebo jedna vyhláška

„Zákon .../... Sb., o ..., se zrušuje.“,

„Část(Části) zákona č. .../.... Sb., kterým se mění zákon č. .../...Sb., o ... , se včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky/ poznámek pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,

„Nařízení vlády č. .../... Sb., o , se zrušuje.“,

„Vyhláška č. ... / ... Sb., kterou se provádí ... , se zrušuje.“

- a. je-li rušeno více právních předpisů různé právní síly, z nichž některé byly novelizovány, nebo má-li být v souvislosti s novelizací zákona nebo v souvislosti se zrušením zákona zrušen i prováděcí předpis vydaný k jeho provedení, zrušovací ustanovení například zní:

„Zrušují se:

1. Zákon č. .../... Sb., o
2. Zákon č. .../... Sb., kterým se mění zákon č. .../... Sb., o ...
3. Část ... (Části ...) zákona č. .../...Sb., kterým se mění zákon č. .../...Sb., o ... , včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky/poznámek pod čarou).
4. Čl. ... zákona č. .../...Sb., kterým se mění zákon č. .../...Sb., o...
5. Nařízení vlády č. .../... Sb., o
6. Nařízení vlády č. .../... Sb., kterým se mění nařízení vlády č. .../... Sb., o ...
7. Vyhláška č. .../... Sb., kterou se provádí
8. Vyhláška č. .../... Sb., kterou se mění vyhláška č. .../... Sb., kterou se provádí“

Čl. 53

Ustanovení o nabytí účinnosti nebo pozbytí platnosti právního předpisu

(1) V ustanovení o účinnosti právního předpisu se uvede den, měsíc a rok, kterým má právní předpis nabytí účinnosti. Právní předpis nabývá účinnosti zpravidla nejdříve patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Stanovení počátku nabytí účinnosti dnem vyhlášení právního předpisu lze navrhnout výjimečně v případě, vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, který se musí specifikovat ve zvláštní části důvodové zprávy (čl. 9 odst. 4) nebo v odůvodnění (čl. 14 odst. 1, čl. 16 odst. 4). Ustanovení o nabytí účinnosti, popřípadě o pozbytí platnosti, se uvede s přihlédnutím k povaze věci takto:

a) jde-li o zákon (ústavní zákon)

1. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti dnem 1. října 2002.“.

2. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti dnem ..., s výjimkou ustanovení § ..., § ... odst. ... písm. ... a § ... (nebo s výjimkou ustanovení čl. ... bodů ..., anebo s výjimkou ustanovení čl. ... bodu ..., pokud jde o § ..., bodu ..., pokud jde o § ... odst. ... písm. ...), která nabývají účinnosti dnem ...“.

3. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti dnem ... , s výjimkou

a) ustanovení § ..., § ... odst. ... písm. ... a § ... (nebo čl. ... a čl. ... bodu ... nebo části ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem ... ,

b) ustanovení § ..., § ...odst. ... písm. ... , (nebo čl. ... bodu ... nebo části ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem ... a

c) ustanovení § ..., § ... odst. písm. a §(nebo čl. ... a čl. ... bodu ... nebo části ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem“.

4. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.“.

5. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“.

6. „Tento zákon (ústavní zákon) nabývá účinnosti ...“,

b)jde-li o nařízení vlády

1.„Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. června 2002.“.

2.„(1) Toto nařízení nabývá účinnosti ...“.

„(2) Toto nařízení pozbývá platnosti uplynutím dne ...“.

3. „Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.“.

4. „Toto nařízení nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.“.

5.„Toto nařízení nabývá účinnosti dnem ..., s výjimkou ustanovení § ..., ..., § ... odst. ... písm. ..., (nebo s výjimkou ustanovení čl. ... bodů ..., ... a ... anebo s výjimkou čl. ... bodu ..., pokud jde o § ..., bodu ..., pokud jde o § ...odst. ... písm. ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem ...“.

6. „Toto nařízení nabývá účinnosti dnem ... , s výjimkou

a)ustanovení § ..., § ... odst. ... písm. ... a § ... (nebo čl. ... a čl. ... bodu nebo části ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem ... ,

b) ustanovení § ..., §odst. ... písm. ... , (nebo čl. ... bodu...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem a

c) ustanovení § ..., § odst. písm. a §(nebo čl. ... a čl. ... bodu ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem“,

c) jde-li o vyhlášku

1.„Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 2002.“.

2.„Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem ..., s výjimkou ustanovení § ..., ..., § ... odst. ... písm. ..., (nebo s výjimkou ustanovení čl. ... bodů ..., ... a ... anebo s výjimkou čl. ... bodu ..., pokud jde o § ..., bodu ..., pokud jde o § ... odst. ... písm. ...), která nabývají účinnosti dnem ...“.

3.„Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem ... , s výjimkou

a) ustanovení § ..., § ... odst. ... písm. ... a § ... (nebo čl. ... a čl. ... bodu nebo části ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem ... ,

b) ustanovení § ..., §odst. ... písm. ... , (nebo čl. ... bodu...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem a

c) ustanovení § ..., § odst. písm. a §(nebo čl. ... a čl. ... bodu ...), který (která) nabývá (nabývají) účinnosti dnem“.

4.„Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po jejím vyhlášení.“.

5.„Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.“.

6.„Tato vyhláška nabývá účinnosti“.

(2) Při navržení dne nabytí účinnosti zákona je třeba počítat s dobou potřebnou k jeho projednání v legislativních orgánech, ve vládě, v orgánech Parlamentu, s dobou potřebnou k opatření

podpisu prezidenta republiky a s dobou potřebnou pro vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů. Přiměřeně to platí i pro navržení dne nabytí účinnosti nařízení vlády.

(3) Při navržení dne nabytí účinnosti právního předpisu je třeba počítat i s dostatečně dlouhou dobou mezi vyhlášením právního předpisu ve Sbírce zákonů a dnem nabytí jeho účinnosti, aby se s právním předpisem mohly ještě před nabytím jeho účinnosti seznámit osoby, pro které je určen. Zároveň je třeba dbát, aby den nabytí účinnosti právního předpisu byl vyjádřen srozumitelně a jednoznačně; není-li den nabytí účinnosti vyjádřen dnem, měsícem a rokem nebo slovy „dnem jeho vyhlášení“, lze použít například slova „šedesátým dnem po jeho vyhlášení“ nebo slova „prvním dnem druhého (třetího, čtvrtého atd.) kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení“.

(4) Zpětnou účinnost právního předpisu nelze navrhopvat. Ve vztahu k novele právního předpisu nelze navrhopvat ustanovení o pozbytí platnosti této novely.

Hlava V

Některé požadavky na obsah novely právního předpisu

Čl. 54

Základní ustanovení

(1) Přípustná je pouze přímá novela právního předpisu.

(2) Právní předpis se novelizuje právním předpisem stejné právní síly. Mají-li být novelizovány výnosy, směrnice a jinak nazvané prováděcí předpisy, jejichž vydání bylo oznámeno ve Sbírce zákonů, lze věci, dosud upravené uvedenými prováděcími předpisy, upravit nově vyhláškou a uvedené prováděcí předpisy vyhláškou zrušit, pokud je v zákoně zmocnění k jejímu vydání.

(3) Je-li navrhován zákon, který si vyžádá novelu jiného zákona nebo více zákonů, lze v rámci těchto novel, členěných podle čl. 28 odst. 6 a 7, upravovat pouze věci, jež bezprostředně souvisejí se zákonem, který novelu či novely jiných právních předpisů vyvolal. Nejde-li o novelu právního předpisu, který je uveden v názvu návrhu právního předpisu, řadí se novely v pořadí, v jakém byly novelizované právní předpisy vyhlášeny ve Sbírce zákonů. Obdobně se řadí novely v návrhu právního předpisu, který kromě vlastního předmětu úpravy obsahuje i novely jiných právních předpisů. V nadpisech částí návrhu právního předpisu podle věty druhé nebo třetí se použijí zkrácené citace novelizovaného právního předpisu.

(4) Pokud je novelizován právní předpis, jehož členění neodpovídá zásadám uvedeným v čl. 25 až 27, dosavadní členění právního předpisu zůstává při jeho novelizaci zachováno.

(5) Je-li to třeba k zajištění přehlednosti novelizovaného zákona, zejména byl-li již vícekrát novelizován, navrhne se v samostatném článku novely zmocnění pro předsedu vlády, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona.

(6) Větou se pro účely těchto legislativních pravidel rozumí to ustanovení paragrafu, článku nebo odstavce, které není členěno na pododstavce či body a které začíná velkým počátečním písmenem a končí tečkou.

(7) Je-li navrhována taková novela právního předpisu, která si vyžaduje přečíslování následujících odstavců, pododstavců nebo bodů právního předpisu, v dalším textu návrhu novely se používá označení odstavců, pododstavců nebo bodů po jejich přečíslování.

(8) Je-li třeba novelizovat právní předpis, který dosud nenabyl účinnosti, může novela nabýt účinnosti nejdříve dnem nabytí účinnosti takového právního předpisu; tato skutečnost se vyjádří v ustanovení o nabytí účinnosti právního předpisu. Podle věty první se nepostupuje

- a. je-li účelem novely to, aby některé ustanovení takového právního předpisu nabylo účinnosti dříve, než nabude účinnosti právní předpis jako celek; tato skutečnost se vyjádří v ustanovení o nabytí účinnosti právního předpisu; takovou novelou lze změnit účinnost pouze těch ustanovení právního předpisu, která lze aplikovat samostatně, tzn. bez vazby na jiná ustanovení právního předpisu, která dosud účinnosti nenabyla,
- b. je-li účelem novely změnit ustanovení právního předpisu, které již účinnosti nabylo nebo které má nabýt účinnosti dříve než právní předpis jako celek; takovou novelou lze změnit pouze ta ustanovení právního předpisu, která lze aplikovat samostatně, tzn. bez vazby na jiná ustanovení právního předpisu, která dosud účinnosti nenabyla.

(9) Pokud byl účinný právní předpis novelizován a novela nabyla platnosti, nikoliv však účinnosti a právní úpravu obsaženou v novele je třeba změnit, postupuje se takto:

a) právní předpis se novelizuje v platném znění, novelizační bod, který mění příslušné ustanovení právního předpisu jiným způsobem než novelizační bod obsažený v již platné a neúčinné novele nabude účinnosti podle potřeby buď dříve nebo ke stejnému termínu jako novelizační bod obsažený v již platné a neúčinné novele a tento novelizační bod obsažený v již platné a neúčinné novele se ke dni nabytí účinnosti nově navržené novely zruší, a to v případě, kdy je záměrem, aby právní úprava navržená v nově navržené novele nahradila úpravu v již platné a neúčinné novele, nebo

b) právní předpis se novelizuje v platném znění, novelizační bod, který mění příslušné ustanovení právního předpisu jiným způsobem než novelizační bod obsažený v již platné a neúčinné novele, a zároveň je jednak třeba, aby tato změna byla účinná jen do doby nabytí účinnosti již platné a neúčinné novely a jednak je zároveň třeba změnit právní úpravu obsaženou v této platné a neúčinné novele, obsahuje nově navržená novela příslušné novelizační body s odchylným termínem nabytí účinnosti a zároveň se ke dni nabytí účinnosti nově navržené novely příslušný bod platné a neúčinné novely zruší.

(10) Má-li být novelizován účinný právní předpis, k němuž již byla přijata platná a dosud neúčinná novela, a to tak, že nově navržená novela má na přechodnou dobu do termínu nabytí účinnosti platné a dosud neúčinné novely změnit účinné ustanovení právního předpisu, dotčené platnou a neúčinnou novelou, postupuje se takto:

- a. týká-li se nově navržená novela pouze jednoho ustanovení, uvede se v úvodní části textu novely úplná citace novelizovaného zákona a pouze ty případné novely měněného ustanovení právního předpisu, které jsou účinné, nebo
- b. týká-li se nově navržená novela více ustanovení, uvede se v úvodní části textu bodu novely obrat „, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“, například „V § 3 odst. 1 písm. a), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ...“.

(11) Pokud byl právní předpis, který nabyl účinnosti, novelizován, novela nabyla platnosti, nikoliv však účinnosti a je třeba změnit den nabytí účinnosti takové novely nebo některých jejích částí, provede se změna ustanovení o nabytí účinnosti novely.

Čl. 55

Obsah článku I novely nebo paragrafu uvedeného pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu

(1) Článek I novely, nebo paragraf uvedený pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu (čl. 28 odst. 6 a 7), obsahují úvodní větu a jednotlivé body, pokud se navrhuje více změn v ustanovení právního předpisu. Změnu jednotlivého ustanovení právního předpisu je třeba uvést v samostatném bodu novely. Týká-li se tatáž změna více ustanovení právního předpisu, lze vymezit tuto změnu v jednom bodu novely s uvedením ustanovení, kterých se týká.

(2) Úvodní věta podle odstavce 1 například zní:

„Zákon č. .../... Sb., o ..., se mění takto:“, nebo

„Zákon č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., zákona č. .../... Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. .../... Sb., se mění takto:“.

(3) Má-li být provedena pouze jedna změna v právním předpise, úvodní věta podle odstavce 1 ani bod novely se neuvede a přímo se vyjádří změna právního předpisu takto:

„V zákoně č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb. a zákona č. .../... Sb., se § ... zrušuje.“ (uvede se výčet všech novel, které se promítají do platného znění zákona),

„V § ... zákona č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., se na konci odstavce ... tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ..., které včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ... zní:“ (uvede se výčet pouze těch novel, které se promítají do platného znění měněného paragrafu),

„V § ... odst. ... (písm. ... bodě ...) zákona č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., se slova „...“ nahrazují slovy „...“ (uvede se výčet pouze těch novel, které se promítají do platného znění měněného odstavce, popřípadě pododstavce či bodu);

mění-li se pouze příloha k právním předpisu, uvede se úvodní věta takto:

„V bodě ... přílohy k zákonu č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., se slova „...“ nahrazují slovy „...“ (uvede se výčet pouze těch novel, které se promítají do platného znění měněného bodu), nebo „Příloha č. ... k zákonu č. .../... Sb., o ..., ve znění zákona č. .../... Sb., se mění takto:“ (a následují jednotlivé body novely); (uvede se výčet pouze těch novel, které se promítají do platného znění přílohy).

(4) Je-li novelou rušen, vkládán nebo doplňován odstavec, pododstavec nebo bod právního předpisu a tato změna si vyžaduje přečíslování následujících odstavců, pododstavců nebo bodů, vyjádří se tato změna přečíslování v závěru příslušného bodu novely v samostatné větě. Obdobně to platí, je-li do právního předpisu vkládána nová část, hlava, díl, oddíl nebo pododdíl; pokud se však část, hlava, díl, oddíl nebo pododdíl zrušuje, zbývající části, hlavy, díly, oddíly nebo pododdíly se nepřechíslovávají. Je-li novelou rušen nebo vkládán paragraf, následující paragrafy se nepřechíslovávají; to neplatí, vkládá-li se výjimečně před stávající § 1 nový paragraf. V takovém případě se uvede v závěru bodu na samostatném řádku bez uvozovek věta „Dosavadní § 1 se označuje jako § 1a.“.

(5) Přejídná ustanovení a text nadpisu v právním předpisu se zpravidla nenovelizují; u nadpisu to neplatí tehdy, pokud by se nadpis v důsledku změny právního předpisu dostal do rozporu s čl. 30 odst. 1 větou třetí nebo čl. 30 odst. 3 větou druhou. To platí obdobně i v případě nadpisu paragrafu. Samostatně se zpravidla nenovelizuje ani text v poznámkách pod čarou. Poznámku pod čarou lze však v rámci novely ustanovení právního předpisu vypustit, anebo novou poznámku pod čarou doplnit.

(6) Je-li novela technickým předpisem a jako taková byla oznámena Komisi podle směrnice 2015/1535, obsahuje novela i samostatný článek, ve kterém se uvede pouze text podle čl. 48 odst. 7.

Čl. 56

Text bodů novely při zrušení ustanovení nebo částí ustanovení právního předpisu bez náhrady

(1) Zrušuje-li se stávající ustanovení právního předpisu, část tohoto ustanovení, nebo jen některá slova či některé slovo anebo číslo bez náhrady, vyjádří se to v textu bodu novely slovy „se zrušuje“. Zrušuje-li se text neobsahující slovo nebo slova (např. „§ 32 odst. 1“), místo formulace „se slovo „...“ zrušuje“ se použije formulace „se text „...“ zrušuje“.

(2) Text bodů novely zákona, nařízení vlády nebo vyhlášky v případech, kdy se bez náhrady zrušuje ucelený úsek právního předpisu, zní:

- a. „§ ... se včetně nadpisu (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje.“,
- b. „§ ... se (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje.“,
- c. „§ ... a (až) ... se (včetně nadpisu /nadpisů/) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušují.“,
- d. „V § ... se odstavec (odstavce) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“;

zbývají-li po zrušení odstavce, resp. odstavců v daném paragrafu další odstavce, které následují za zrušovaným odstavcem nebo odstavci, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek věta „Dosavadní odstavec (odstavce) ... se označuje (označují) jako odstavec (odstavce) ...“;

zrušuje-li se paragraf, následující paragrafy se nepřechíslovávají,

- a. má-li paragraf dva odstavce, z nichž jeden se zrušuje

„V § ... se odstavec ... (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce ...“,

- a. „V § ... odst. ... se písmeno (písmena) ... (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“;

zbývají-li po zrušení písmene, resp. písmen v daném odstavci další písmena, která následují za zrušovaným písmenem nebo písmeny, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek věta „Dosavadní písmeno (písmena) ... se označují jako písmena ...“,

- a. „V § ... odst. ... se na konci písmene ... čárka (středník) nahrazuje tečkou a písmeno ... (písmena ...) se zrušuje (zrušují).“,
- b. „V § ... odst. ... písm. ... se bod (body) ... (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“;

zbývají-li po zrušení bodu, resp. bodů v daném odstavci další body, které následují za zrušeným bodem nebo body, uvede se v závěru bodu novely na samostatném řádku bez uvozovek věta „Dosavadní bod (body) ... se označuje (označují) jako bod (body) ...“,

1. „V § ... odst. ... písm. ... se na konci bodu ... čárka (středník) nahrazuje tečkou a bod ... (body ...) se zrušuje (zrušují).“,
2. zrušuje-li se skupina paragrafů, která představuje ucelenou část, hlavu, díl, oddíl nebo pododdíl

„Část ... (Části ...) se včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,

„V části ... se hlava ... (hlavy ...) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,

„V části ... hlavě ... se díl ... (díly ...) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,

„V části ... hlavě ... dílu ... se oddíl ... (oddíly ...) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,

„V části ... hlavě ... dílu ... oddílu ... se pododdíl ... (pododdíly ...) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“.

(3) Zrušuje-li se pouze označení částí, hlav, dílů, oddílů nebo pododdílů, aniž jde o případ podle odstavce 2 písm. j), text bodů novely zní:

- a. „Označení části (částí) se včetně nadpisu (nadpisů) zrušuje a dosavadní část (části) se označuje (označují) jako část (části)“,
- b. „V části se označení hlavy (hlav) včetně nadpisu (nadpisů) zrušuje a dosavadní hlavy se označují jako hlavy“,
- c. „V části hlavě se označení dílu (dílů) včetně nadpisu (nadpisů) zrušuje a dosavadní díly se označují jako díly“,
- d. „V části hlavě dílu se označení oddílu (oddílů) včetně nadpisu (nadpisů) zrušuje a dosavadní oddíly se označují jako oddíly“,
- e. „V části hlavě dílu oddílu se označení pododdílu (pododdílů) včetně nadpisu (nadpisů) zrušuje a dosavadní pododdíly se označují jako pododdíly“.

(4) Text bodů novely v případech, kdy se bez náhrady zrušují jednotlivé věty, jejich části nebo jednotlivá slova, zní:

- a. „V § ... odst. ... se věta (věty) ... (např. první, druhá, třetí, ... poslední) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,
- b. „V § ... odst. se část věty za středníkem včetně středníku (a včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje.“,
- c. „V § ... odst. ... písm. ... se část věty za středníkem včetně středníku (a včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje.“,
- d. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se část věty za středníkem včetně středníku (a včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje.“,
- e. „V § ... se slovo (slova) „ ... “ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,
- f. „V § ... odst. ... se slovo (slova) „ ... “ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,
- g. „V § ... odst. ... písm. ... se slovo (slova) „ ... “ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“,
- h. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se slovo (slova) „ ... “ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují).“.

Zrušuje-li se část textu úvodní části ustanovení paragrafu, odstavce nebo pododstavce, uvede se „V § ... (odst. ... písm. ...) úvodní části ustanovení se slovo (slova) „...“ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zrušuje (zrušují)“.

(5) U novely ústavního zákona se použijí odstavce 1 až 4 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl.“.

Čl. 57

Text bodů novely při nahrazení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu jiným ustanovením nebo jeho částí

(1) Nahrazuje-li se dosavadní paragraf, odstavec, pododstavec nebo bod novým paragrafem, odstavcem, pododstavcem nebo bodem, vyjádří se to slovem „zní“:

(2) V případech podle odstavce 1 úvodní část textu bodu novely zní:

- a. „§ ... (včetně nadpisu) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní:“,
- b. „§ ... a (až) ... (včetně nadpisu/nadpisů/) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) znějí:“,
- c. „V § ... odstavec ... (odstavce ...) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“,
- d. „V § ... odst. ... písmeno ... (písmena ...) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“,
- e. „V § ... odst. ... písm. ... bod ... (body ...) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“.

(3) Nahrazují-li se jednotlivé věty jinými větami nebo části ustanovení jinými částmi, jednotlivá slova jinými slovy, nebo čísla či částky jinými čísly nebo částkami, vyjádří se to slovy „se nahrazuje“. Nahrazuje-li se text neobsahující slovo nebo slova (např. „§ 32 odst. 1“), místo formulace „se slovo „ ... “ nahrazuje slovem „ ... ““ se použije formulace „se text „ ... “ nahrazuje textem „ ... ““.

(4) V případech podle odstavce 3 text bodu novely zní:

- a. „V § ... se věta (věty) ... (např. první, druhá, třetí, ... poslední) nahrazuje (nahrazují) větou (větami) „...“.
Poznámka pod čarou č. x) zní:
„x).....“ ;
- b. „V § ... odst. ... se věta (věty) ... (např. první, druhá, třetí, ... poslední) nahrazuje (nahrazují) větou (větami) „...“ ;
- c. „V § ... se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“ ;
- d. „V § ... větě ... (např. první, druhé, třetí, ... poslední) se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“ ;
- e. „V § ... odst. ... se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“ ;
- f. „V § ... odst. ... písm. ... se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“ ;
- g. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“.

Poznámka pod čarou č. X zní: „x)“ ;

- a. nahrazuje-li se celý text úvodní části ustanovení paragrafu, odstavce nebo pododstavce „V § ... (odst. ... písm. ...) úvodní část ustanovení zní:“ ;
- b. nahrazuje-li se část textu úvodní části ustanovení paragrafu, odstavce nebo pododstavce „V § ... (odst. ... písm. ...) úvodní části ustanovení se slovo (slova) „...“ nahrazuje (nahrazují) slovem (slovy) „...“ ;
- c. „V § ... se částka „... Kč“ nahrazuje částkou „... Kč“ ;
- d. „V § ... odst. ... se částka „... Kč“ nahrazuje částkou „... Kč“ ;
- e. „V § ... odst. ... písm. ... se částka „... Kč“ nahrazuje částkou „... Kč“ ;
- f. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se částka „... Kč“ nahrazuje částkou „... Kč“ ;
- g. „V § ... se číslo „...“ nahrazuje číslem „...“ ;
- h. „V § ... odst. ... se číslo „...“ nahrazuje číslem „...“ ;
- i. „V § ... odst. ... písm. ... se číslo „...“ nahrazuje číslem „...“ ;
- j. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se číslo „...“ nahrazuje číslem „...“ ;

(5) Nahrazuje-li se část právního předpisu (část, díl, oddíl, pododdíl, paragraf, odstavec, pododstavec nebo bod, jejich jednotlivé věty nebo části vět) obsahující odkaz na poznámku pod čarou jiným textem, který již odkaz na tuto poznámku pod čarou neobsahuje, a poznámka pod čarou se má zrušit, v závěru bodu novely se uvede na samostatném řádku bez uvozovek věta „Poznámka (Poznámky) pod čarou č. ... (č. ... a č. ..., č. ... až č. ...) se zrušuje (zrušují).“ Je-li odkaz na zrušovanou poznámku po čarou uveden i v dalším textu právního předpisu, uvede se na samostatném řádku bez uvozovek věta „Poznámka (Poznámky) pod čarou č. ... (č. ... a č. ..., č. ... až ...) se zrušuje (zrušují), a to včetně odkazu (odkazů) na poznámku (poznámky) pod čarou.“

(6) U novely ústavního zákona se použijí odstavce 1 až 4 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl.“.

Čl. 58

Text bodů novely při doplnění právního předpisu o další ustanovení nebo jeho část

(1) Doplnuje-li se

- a. do právního předpisu nový paragraf, nebo skupina paragrafů tvořící část, hlavu, díl, oddíl nebo pododdíl,
- b. nový odstavec na začátek stávajícího paragrafu nebo mezi stávající odstavce,
- c. nový pododstavec před stávající pododstavce, mezi stávající pododstavce nebo za poslední pododstavec, za nímž následuje závěrečná část ustanovení,
- d. nový bod před stávající první bod nebo mezi stávající body,

vyjádří se to slovy „se vkládá“.

(2) V případech podle odstavce 1 úvodní část textu bodu novely zní:

- a. „Za § ... se vkládá nový § ... (nové § ... a /až/ ...), který (které) (včetně nadpisu /nadpisů/ a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“,
- b. „§... (§ ... a ... /až/ ...) (včetně nadpisu (nadpisů) a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; pokud byl některý paragraf v souvislém pořadí předchozí novelou vypuštěn a na jeho místo má být vložen nový paragraf,
- c. „Za část ... se vkládá (vkládají) nová část ... (nové části ...), která (které) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní část ... (části ...) ... se označuje (označují) jako část ... (části ...)“,
- d. „V části ... se za hlavu ... vkládá (vkládají) nová hlava ... (nové hlavy ...), která (které) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní hlava ... (hlavy ...) se označuje (označují) jako hlava ... (hlavy ...)“,
- e. „V části ... hlavě ... se za díl ... vkládá (vkládají) nový díl ... (nové díly ...), který (které) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní díl ... (díly ...) ... se označuje (označují) jako díl ... (díly ...)“,
- f. „V části ... hlavě ... dílu ... se za oddíl ... vkládá (vkládají) nový oddíl ... (nové oddíly...), který (které) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní oddíl ... (oddíly ...) ... se označuje (označují) jako oddíl ... (oddíly ...)“,
- g. „V části ... hlavě ... dílu ... oddílu ... se za pododdíl ... vkládá (vkládají) nový pododdíl ... (nové pododdíly...), který (které) včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní pododdíl ... (pododdíly ...) ... se označuje (označují) jako pododdíl ... (pododdíly ...)“,
- h. „V § ... se vkládá nový odstavec 1 (nové odstavce 1 a 2 /1 až .../), který /které/ (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní text se označuje jako odstavec 2.“ nebo „Dosavadní odstavce 1 až ... se označují jako odstavce 2 až ...“,
- i. „V § ... se za odstavec ... vkládá (vkládají) nový odstavec ... (nové odstavce ... a /až/...), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní odstavec (odstavce) ... se označuje (označují) jako odstavec (odstavce) ...“,
- j. „V § ... odst. ... se vkládá nové písmeno a) (se vkládají nová písmena a) a b) /a) až .../), které (která) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní písmena ...a (až) ... se označují jako písmena ...a (až) ...“,

- k. „V § ... odst. ... se za písmeno ... vkládá (vkládají) nové (nová) písmeno ... (písmena ... a ... /... až .../), které (která) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní písmeno ... (písmena ... a ... /... až .../ se označuje (označují) jako písmeno ... (písmena ... a ... /... až .../).“;
- l. „V § ... odst. ... se vkládá (vkládají) písmeno (písmena) ..., které (která) zní (znějí):“ nebo „V § ... odst. ... se na konci písmene ... tečka (středník) nahrazuje čárkou a vkládá (vkládají) se písmeno (písmena) ..., které (která) zní (znějí):“;
- m. „V § ... odst. ... písm. ... se vkládá nový bod 1 (nové body ... a ... /... až .../), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní body 1 a 2 (1 až ...) se označují jako body 2 a 3 (2 až ...).“;
- n. „V § ... odst. ... písm. ... se za bod ... vkládá (vkládají) nový (nové) bod ... (body ... a ... /... až .../), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“; v závěru bodu novely se na samostatném řádku bez uvozovek uvede věta „Dosavadní bod ... (body ... a ... /... až .../ se označuje (označují) jako bod ... (body ... a ... /... až .../).“.

(3) Doplnuje-li se na konci paragrafu o další nový odstavec, nový odstavec do paragrafu, který není členěn na odstavce, doplňují-li se dosavadní odstavce o další nový pododstavec či dosavadní pododstavec o další nový bod, nebo doplňují-li se dosavadní odstavce či dosavadní pododstavce, které nejsou členěny na pododstavce či body, o nové pododstavce či body, anebo doplňují-li se do paragrafu, který není členěn na odstavce, ale přímo na pododstavce, nové pododstavce, vyjádří se to slovy „se doplňuje“.

(4) V případech podle odstavce 3 úvodní část textu bodu novely zní:

- a. „V § ... se doplňuje (doplňují) odstavec ... (odstavce ... a ... /... až .../), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“;
- b. „V § ... se na konci odstavce ... tečka nahrazuje čárkou (středníkem/slovem „nebo“ / „a“) a doplňuje (doplňují) se písmeno ... (písmena ... a ... /... až .../), které (která) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“;
- c. „V § ... odst. ... se na konci písmene ... tečka zrušuje (tečka nahrazuje čárkou /středníkem) a doplňuje se bod ... (body ... a ... /... až ..., který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“;
- d. doplňuje-li se za dosavadní text paragrafu, který není členěn na odstavce, nový odstavec či odstavce

„V § ... se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje (doplňují) se odstavec ... (odstavce ... a ... /... až .../), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“;

- a. „V § ... odst. ... písm. ... se na konci bodu ... tečka nahrazuje čárkou (středníkem /slovem „nebo“ / „a“) a doplňuje (doplňují) se bod ... (body ... a ... /... až .../), který (které) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou č. ...) zní (znějí):“;
- b. doplňuje-li se do paragrafu, který není členěn na odstavce, nový pododstavec

„V § ... se na konci písmene ... tečka nahrazuje čárkou a doplňuje (doplňují) se písmeno (písmena) ... až ..., které (která) (včetně poznámky /poznámek/ pod čarou ...) zní (znějí):“.

(5) Doplnuje-li se

- a. nová věta nebo její část či jednotlivé slovo na začátek textu paragrafu, který není členěn na odstavce, nebo na začátek textu odstavce, pododstavce nebo bodu,
- b. nová věta či její část nebo jednotlivé slovo uvnitř textu paragrafu, který není členěn na odstavce, nebo uvnitř textu odstavce, pododstavce nebo bodu,

vyjádří se to slovy „se vkládá“; doplňuje-li se text neobsahující slovo nebo slova (např. „§ 32 odst. 1“), místo formulace „se vkládá slovo „...““ se použije formulace „se vkládá text „...““.

(6) V případech podle odstavce 5 text bodu novely, nebo jeho úvodní část zní:

- a. „V § ... se na začátek vkládá (vkládají) věta (věty) „.....“ .“;
- b. „V § ... se na začátek odstavce ... vkládá (vkládají) věta (věty) „.....“ .“;
- c. „V § ... odst. ... se na začátek písmene ... vkládá (vkládají) slovo (slova) „ ...“ .“;
- d. „V § ... odst. ... se za slovo (slova) „ ...“ vkládá (vkládají) slovo (slova) „ ...“ .“;
- e. „V § ... odst. ... písm. ... se za slovo (slova) „ ...“ vkládá (vkládají) slovo (slova) „ ...“ .“;
- f. „V § ... odst. ... písm. ... bodě ... se za slovo (slova) „ ...“ vkládá (vkládají) slovo (slova) „ ...“ .“;
- g. doplňuje-li se část textu v úvodní části ustanovení paragrafu, odstavce nebo pododstavce „V § ... (odst. ... písm. ...) úvodní části ustanovení se za slovo (slova) „...“ vkládá (vkládají) slovo (slova) „...“ .“;
- h. doplňuje-li se v odstavci, který je členěn na pododstavce a zakončen ustanovením, které je společné pro pododstavce, do tohoto společného ustanovení část textu „V § ... odst. ... závěrečné části ustanovení se za slovo (slova) „...“ vkládá (vkládají) slovo (slova) „...“ .“;
- i. „V § ... se za větu první (druhou, třetí ...) vkládá (vkládají) věta (věty) „.....“ .“;
- j. „V § ... odst. ... se za větu první (druhou, třetí ...) vkládá (vkládají) věta (věty) „.....“ .“.

Má-li být vložena poznámka pod čarou, v závěru bodu novely se na samostatném řádku uvede tento text: „Poznámka pod čarou č. ... zní:“.

(7) Doplnuje-li se nová věta či její část nebo jednotlivá slova na konci textu paragrafu, který není členěn na odstavce, na konci textu odstavce, pododstavce, bodu nebo věty, vyjádří se to slovy „se doplňuje“; doplňuje-li se text neobsahující slovo nebo slova (např. „§ 32 odst. 1“), místo formulace „se doplňuje slovo

„ ...“ se použije formulace „se doplňuje text „ ...“ .“.

(8) V případech podle odstavce 7 text bodu novely například zní:

- a. „Na konci § ... se doplňuje (doplňují) věta (věty) „.....“ .“;
- b. „V § ... se na konci odstavce ... doplňuje (doplňují) věta (věty) „.....“ .“;
- c. „Na konci textu § ... se doplňuje (doplňují) slovo (slova) „ ...“ .“;
- d. „V § ... se na konci textu odstavce ... doplňuje (doplňují) slovo (slova) „ ...“ .“;
- e. „V § ... odst. ... se na konci textu písmene ... doplňuje (doplňují) slovo (slova) „...“ .“;
- f. „V § ... odst. ... písm. ... se na konci textu bodu ... doplňuje (doplňují) slovo (slova) „...“ .“;
- g. „V § ... odst. ... se na konci textu věty druhé doplňují slova „.....“ .“.

Má-li být vložena poznámka pod čarou, v závěru bodu novely se na samostatném řádku uvede text: „Poznámka pod čarou č. ... zní:“.

(9) Obrat „na konci textu“, uvedený v odstavci 8 písm. c) až g), vyjadřuje, že určitá slova se doplňují před znaménko (tečku, čárku, středník), kterým je ukončen paragraf, odstavec, popřípadě pododstavec nebo bod; znamená to, že uvedeným obratem se znaménko fakticky posunuje a nepoužívá se tak například obrat „se tečka zrušuje a doplňují se slova „...“ .“ . Má-li být před doplňovaná slova vložena čárka nebo středník, vloží se toto znaménko za uvozovky před doplňovaná slova a nepoužije se tedy například obrat „se vkládá čárka a slova „...“ .“; obdobně to platí o případech podle odstavce 6 písm. c) až h) s tím, že příslušné znaménko lze vložit i za doplňovaná slova před uvozovky, například „se doplňují slova „; ...“ .“ , nebo „se vkládají slova „, ...,“ .“; obdobně to platí rovněž při zrušování nebo nahrazování slov.

(10) V úvodní části textu bodu novely a v textu „Poznámka pod čarou č. ... zní:“ se za číselným označením poznámek pod čarou závorky neuvádějí.

(11) U novely ústavního zákona se použijí odstavce 1 až 10 obdobně s tím, že místo paragrafové značky se použije zkratka „čl.“.

Čl. 59

Text bodů novely při změně nebo zrušení přílohy k právnímu předpisu

(1) Pokud se mění nebo zrušuje příloha k právnímu předpisu, uvede se to v samostatném bodu (bodech) novely v závěru článku I nebo v závěru paragrafu uvedeného pod nadpisem té části zákona, která obsahuje novelu (čl. 28 odst. 6 a 7). Doplnuje-li se právní předpis o další přílohu, uvede se text této přílohy v rámci bodu novely.

(2) Text bodu novely podle odstavce 1 například zní:

- a. „V příloze (V příloze č. ...) se slova „...“ nahrazují slovy „...“ („se text „...“ nahrazuje textem „...“ nebo „se bod ... nahrazuje bodem ..., který zní:“),
- b. „Příloha č. ... zní:“, nahrazuje-li se dosavadní příloha novou přílohou,
- c. „Dosavadní příloha se označuje jako příloha č. 1 a doplňuje se příloha č. ..., která zní:“.

Čl. 60

Zmocnění k vyhlášení úplného znění právního předpisu

(1) Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona ve Sbírce zákonů například zní:

a. pokud nebyl zákon dosud novelizován

„Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č./.... Sb., o, jak vyplývá ze změn provedených tímto zákonem.“,

b. pokud byl zákon již novelizován

„Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č./.... Sb., o, jak vyplývá ze zákonů a z nálezů (nálezu) Ústavního soudu jej měnících“ (nebo „jak vyplývá z pozdějších zákonů“).

(2) Pokud byla zákonná úprava jiných věcí, než je novela, obsažena v části první zákona a v dalších částech zákona byly obsaženy novely zákonů (čl. 28 odst. 6), do zmocnění podle odstavce 1 písm. a) nebo b) se v názvu zákona uvede jen ta část názvu novelizovaného zákona, která se k novelizované části první, jejíž obsah má být v úplném znění vyhlášen, vztahuje. V případě, že dojde na základě novely ke změně názvu zákona, jehož úplné znění má být vyhlášeno, musí zmocnění obsahovat nový název zákona.

(3) Má-li novela zákona rozdělena nabytí účinnosti jednotlivých bodů do více termínů, lze ve vztahu k těmto termínům, popřípadě k poslednímu z nich, ve zmocnění navrhnout termín, popřípadě termíny, které vyjádří, v jaké podobě bude úplné znění zákona, vyjadřující právně účinný obsah zákona, vyhlášeno. Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona ve Sbírce zákonů v tomto případě například zní:

„Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů postupně vyhlásil úplné znění zákona č. .../... Sb., o, ve znění účinném k ..., k ... a k ...“.

(4) Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona ve Sbírce zákonů nelze navrhnout, lze-li předpokládat, že doba mezi nabytím platnosti a nabytí účinnosti zákona bude kratší než 45 dnů.

(5) Úplné znění nařízení vlády nebo vyhlášky se ve Sbírce zákonů nevyhlašuje. Stane-li se nařízení vlády nebo vyhláška na základě novel nepřehledná, je třeba vydat nové nařízení vlády nebo novou vyhlášku.

Hlava VI

Druhy a používání citací v právních předpisech

Čl. 61

Úplná citace právního předpisu

(1) Úplná citace právního předpisu obsahuje označení druhu právního předpisu, pořadové číslo, pod kterým byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, rok vydání, zkratku „Sb.“ a uvedení názvu právního předpisu, například „Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti“. Za názvem právního předpisu, na který navazuje další text, se vkládá čárka.

(2) Při úplné citaci se pro označení druhu právního předpisu používají slova „zákon“, „nařízení vlády“, u nařízení vydaných do 31. prosince 1968 „vládní nařízení“, nebo „vyhláška“ a tato slova se nezkracují. Orgán, který zákon nebo vyhlášku vydal, se při jejich citaci neuvádí; u nařízení vlády se neuvádí bližší označení vlády například připojením slov „České republiky“. Při úplné citaci zákonného opatření Senátu se uvede „Zákonné opatření Senátu č. .../... Sb., o (kterém se) ...“.

(3) Úplná citace se použije:

- a. v úvodní větě novely zákona,
- b. v úvodní větě prováděcího předpisu,
- c. při první citaci v textu právního předpisu, jde-li o citaci jiného právního předpisu, než který je citován v úvodní větě; to platí i v případě, kdy je tento právní předpis poprvé citován v poznámce pod čarou.

Čl. 62

Zkrácená citace právního předpisu

(1) Zkrácená citace obsahuje označení druhu právního předpisu, pořadové číslo, pod kterým byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, rok vydání a zkratku „Sb.“, například „Vyhláška č. 31/1993 Sb.“. Název právního předpisu se při jeho zkrácené citaci neuvádí.

(2) Zkrácená citace se použije při druhé a další citaci právního předpisu v textu právního předpisu, v poznámce pod čarou a lze jí použít při první i další citaci v jeho přílohách.

Čl. 63

Slovní citace právního předpisu

(1) Slovní citace právního předpisu obsahuje název nebo zkrácený název právního předpisu (čl. 30 odst. 1), například „zákon o konkursu a vyrovnání“, „rozpočtová pravidla republiky“.

(2) Slovní citaci právního předpisu lze použít teprve tehdy, byla-li předtím použita jeho úplná citace. Slovní citaci zákoníků a jiných obecně známých právních předpisů (například občanský zákoník, zákoník práce, trestní zákon, celní sazebník) lze použít i bez jejich předchozí úplné citace.

(3) Není-li zkrácený název obecně známý, použije se při slovní citaci nejdříve název právního předpisu včetně jeho zkráceného názvu a v dalším textu se použije již jen zkrácený název.

Citace novelizovaného právního předpisu

Čl. 64

(1) Cituje-li se právní předpis, popřípadě jeho jednotlivé ustanovení, které bylo změněno pozdějším právním předpisem, popřípadě nálezem Ústavního soudu, je nutno tuto skutečnost vyjádřit například takto: „Zákon (nařízení vlády, vyhláška) č. .../... Sb., ve znění zákona č. .../... Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. .../... Sb.“

(2) Cituje-li se právní předpis, který byl novelizován několikrát, bez uvedení jeho jednotlivého ustanovení, a nepoužije-li se pro něj slovní citace, odkáže se na jeho novely obratem „, ve znění pozdějších předpisů“. Zároveň je třeba zajistit, aby alespoň na jednom místě byly uvedeny všechny novely citovaného právního předpisu; to neplatí o poznámce pod čarou, ve které se použije obrat „ve znění pozdějších předpisů“ i při první citaci novelizovaného právního předpisu.

Čl. 65

(1) Byla-li novelami změněna jen některá ustanovení původního právního předpisu, cituje se při uvedení ustanovení, jež zůstalo novelizací nedotčeno, jen původní právní předpis.

(2) Cituje-li se jednotlivé ustanovení právního předpisu, který byl novelizován několikrát, uvedou se kromě původního právního předpisu jen ty novely, kterými bylo toto ustanovení novelizováno a v jejichž znění je citované ustanovení platné v době citace; to neplatí, jde-li o poznámku pod čarou, ve které se použije obrat „, ve znění pozdějších předpisů“.

Čl. 66

Cituje-li se právní předpis, který byl vyhlášen v úplném znění, připojí se za citaci tohoto předpisu odkaz na úplné znění, uvedené v závorkách, například „(úplné znění vyhlášeno pod č. 126/1994 Sb.)“. Postupu podle věty první nelze použít, jestliže byl právní předpis po vyhlášení úplného znění znovu novelizován.

Čl. 67

Citace v prováděcím předpisu

V textu prováděcího předpisu stačí zpravidla prováděný předpis citovat jen výrazem označujícím druh tohoto předpisu, například „zákon“. V těchto případech se k úplné citaci zákona v úvodní větě prováděcího předpisu připojí v závorce legislativní zkratka: „(dále jen „zákon“)“. Jestliže je pro právní předpis obvyklá slovní citace, je možno použít i této citace.

Čl. 68

Citace cizích právních předpisů a mezinárodních smluv

(1) Citaci zahraničních právních předpisů nelze použít, s výjimkou citace předpisů Evropské unie, uveřejněných v Úředním věstníku Evropské unie. Mezinárodní smlouvy lze citovat pouze v případě, že byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů, ve Sbírce mezinárodních smluv nebo uveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie; pokud byla mezinárodní smlouva vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv i uveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie, cituje se tak, jak je uvedena v Úředním věstníku Evropské unie.

(2) Pro citaci přímo použitelného předpisu Evropské unie a směrnice Evropské unie, nebo jejich ustanovení se použije přiměřeně čl. 61 až 67, 69 až 74.

Čl. 69

Citace paragrafu (článku)

(1) Při citaci paragrafu (článku) za současného uvedení jeho pořadového čísla se užívá zkratky „§“ (pro článek zkratky „čl.“). Uvádí-li se paragraf (článek) bez příslušného pořadového čísla, je

třeba slovo „paragraf“ („článek“) pokaždé vypsát. Jestliže má věta začít uvedením paragrafu (článku), použije se vyjádření: „Ustanovení § 8 ...“, popřípadě „Ustanovení čl. 7 ...“.

(2) Při citaci je vždy nutno vypsát konkrétní ustanovení včetně ustanovení konkrétní věty, například „podle odstavce 3 věty druhé“. Citaci například „podle předchozího odstavce“, „podle předchozí věty“ a podobně nelze použít.

(3) Při citaci bodů pododstavce, paragrafu (článku) nebo pro citaci bodů odstavce se užije nezkrácený výraz „bod“ v příslušném pádu.

Čl. 70

Souborná citace několika paragrafů (článků)

(1) Při souborné citaci několika paragrafů (článků) bez odstavců nebo bez dalších pododstavců se vloží před příslušné číslo jednoduchá paragrafová značka (označení článku), například „§ 13 až 24“, „čl. 8 až 12“.

(2) Paragrafovou značku (označení článku) je nutno opakovat při citaci několika paragrafů (článků) s jedním nebo více odstavci, například „podle § 4 odst. 2 a § 7 až 11“, „podle čl. 2 odst. 4 a čl. 5 odst. 3 písm. c)“ nebo „v § 3 odst. 2 písm. a), § 4 odst. 5 a v § 6 odst. 2“.

(3) Označení „§§“ pro citaci více paragrafů nelze použít.

Čl. 71

Citace odstavce

Cituje-li se odstavec spolu s označením „§“, popřípadě „čl.“, označuje se zkratkou „odst.“. V ostatních případech se slovo „odstavec“ vždy plně vypíše; to platí obdobně pro citaci pododstavců, například „§ 8 odst. 5“, „odstavec 4 písm. b)“, „podle písmene b)“.

Čl. 72

Citace pododstavce a bodu

Pro pododstavce paragrafu (článku) nebo odstavce se při jejich citaci v souvislosti s paragrafem (článkem) nebo odstavcem, jehož jsou součástí, užije zkratky „písm.“. Bod se cituje například takto: „V § 3 odst. 2 písm. a) bodě 4“.

Čl. 73

Citace jednotlivých vět

(1) Jestliže je výjimečně třeba odkázat na jednotlivé věty, považují se při počítání za samostatné věty pouze ty, které jsou od sebe odděleny tečkou. Je-li věta rozdělena středníkem, je nutno užít pro větší přehlednost označení „část věty před středníkem“ nebo „část věty za středníkem“.

(2) Při citaci věty se použije vždy slovního označení, například „věta třetí“, a to vždy v příslušném pádu, například „podle § 4 věty třetí“; při citaci poslední věty ustanovení se použije slovního označení „věta poslední“, například „podle § 2 odst. 1 věty poslední“.

Čl. 74

Citace čísel

(1) Při citaci čísla v souvislosti s odstavcem nebo paragrafem, popřípadě článkem, se nepoužije ani závorek ani teček. Rovněž se nekládá čárka mezi číslo paragrafu a následující citaci odstavce, písmene a podobně, například „podle § 2 odst. 3 písm. b) bodu 4 zákona č. .../1998 Sb.“.

(2) Při citaci více odstavců nebo více písmen téhož paragrafu se vkládá čárka mezi čísla odstavců a mezi písmena, například „podle § 3 odst. 2, 3 a § 3 odst. 5 písm. c), e) až g)“.

Čl. 75

Užívání zkratk

Pro úřední sbírky právních předpisů se užívá těchto zkratk:

- a. pro Sbírku zákonů zkratka „Sb.“,
- b. pro Sbírku mezinárodních smluv zkratka „Sb. m. s.“,
- c. pro Úřední list zkratka „Ú. l.“,
- d. pro Ústřední věstník České socialistické republiky zkratka „Ú. v. ČSR“,
- e. pro Ústřední věstník České republiky zkratka „Ú. v. ČR“,
- f. pro Úřední věstník Evropské unie zkratka „Úř. věst.“.

ČÁST OSMÁ

Zmocňovací a závěrečná ustanovení

Čl. 76

(1) Předseda Legislativní rady může na návrh člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy výjimečně pro jednotlivé případy změnit lhůty stanovené těmito legislativními pravidly nebo omezit okruh připomínkových míst anebo stanovit, že se připomínkové řízení neprovede; k návrhu člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy se přiloží zpravidla návrh právního předpisu nebo platné znění s vyznačením navrhovaných změn, jde-li o návrh novely právního předpisu. Návrh právního předpisu se i v případě, že se připomínkové řízení neprovede, zasílá v elektronické podobě ke stanovisku odboru kompatibility a na vědomí odboru vládní legislativy.

(2) Předseda Legislativní rady může rovněž rozhodnout o tom, že hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad se neprovede.

Čl. 77

Tato legislativní pravidla nabývají účinnosti dnem 1. května 1998.

[1] Obecné zásady pro hodnocení dopadů regulace (RIA) schválené usnesením vlády ze dne 14. prosince 2011 a změněné usnesením vlády ze dne 8. ledna 2014 č. 26 a usnesením vlády ze dne 3. února 2016 č. 76.

[2] Metodické pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii schválené usnesením vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304 a změněné usnesením vlády ze dne 26. října 2009 č. 1344.